

Številka: 018-057/2025-13

Datum: 6. 8. 2025

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN), v senatu Aleksandra Petrovčiča kot predsednika senata ter Marka Medveda in Igorja Luzarja kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Nakup, implementacija in vzdrževanje informacijske rešitve eTTL, nakup IKT opreme*«, v sklopu 1: »*Nakup, implementacija in vzdrževanje informacijske rešitve eTTL*«, na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložila družba SRC Infonet, d.o.o., Cesta na Okroglo 7, Naklo, ki jo po pooblastilu zastopa Odvetniška družba AZ ODVETNIKI Avbreht, Erjavec Avbreht, Erjavec, Lešnik Sitar, Arnol o.p., d.o.o., Tivolska cesta 50, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Ministrstvo za zdravje, Štefanova ulica 5, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), 6. 8. 2025

odločila:

1. Obravnavanje zahtevkov za revizijo z dne 25. 4. 2025, z dne 14. 5. 2025 in z dne 18. 6. 2025 se združi v en revizijski postopek.
2. Pritožba vlagatelja z dne 4. 6. 2025 se zavrže.
3. Zahtevek za revizijo z dne 25. 4. 2025 se, razen v delu, v katerem mu je naročnik ugodil z odločitvijo o zahtevku za revizijo št. 382-62/2024-2711-110 z dne 29. 5. 2025, in v delu, ki se nanaša na objavo osnutkov pogodb o izvedbi javnega naročila, v katerem mu je naročnik konkludentno ugodil z objavo popravkov obvestila o javnem naročilu, zavrne kot neutemeljen.
4. Zahtevek za revizijo z dne 14. 5. 2025 se zavrne kot neutemeljen.
5. Zahtevek za revizijo z dne 18. 6. 2025 se zavrne kot neutemeljen.
6. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške postopka pravnega varstva v višini 6.219,03 EUR, v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja v odprtem postopku po 40. členu Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), je bilo 14. 4. 2025 objavljeno na Portalu javnih naročil pod št. objave JN002643/2025-EUe16/01 in v Dodatku k Uradnem listu Evropske unije pod št. objave 240531-2025. Naročnik je predmetno javno naročilo razdelil na tri sklope.

Vlagatelj je 25. 4. 2025, pred potekom roka za prejem ponudb, vložil zahtevek za revizijo zoper določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (v nadaljevanju tudi: razpisna dokumentacija), v katerem predlaga razveljavitev štirih pogojev za sodelovanje (referenčnih zahtev) oziroma razveljavitev celotnega postopka oddaje predmetnega javnega naročila v sklopu 1 ter zahteva povrnitev priglašenih stroškov pravnega varstva. Naročniku očita:

1. nezakonitost referenčne zahteve »Referenčni projekt – Implementacija informacijske rešitve eTTL«,
2. nezakonitost referenčne zahteve »Referenčni projekt – Implementacija informacijske rešitve eTTL – ena instanca za več bolnišnic«,
3. nezakonitost referenčne zahteve »Referenčni projekt – Vzdrževanje informacijske rešitve eTTL«,
4. nezakonitost referenčne zahteve »Referenčni projekt – Vzdrževanje informacijske rešitve eTTL – ena instanca za več bolnišnic«,
5. nezakonitost tehnične zahteve po eni instanci,
6. pomanjkljivosti in nejasnosti razpisne dokumentacije v delu tehničnih specifikacij,
7. kršitev prvega odstavka 67. člena ZJN-3 in določb 40. člena ZJN-3 zaradi neobjave osnutkov pogodb hkrati z objavo obvestila o naročilu in
8. nezakonitost zahteve po licenčni rešitvi.

Vlagatelj je 14. 5. 2025 naročniku posredoval vlogo »Zahtevek za revizijo – dopolnitev«, v kateri (ponovno) predlaga, da se v celoti razveljavi predmetni postopek javnega naročanja v sklopu 1. V njej ponavlja očitke, podane v zahtevku za revizijo z dne 25. 4. 2025 (glede zahteve po eni instanci ter nejasnosti in pomanjkljivosti tehničnih specifikacij), in jih še dodatno utemeljuje, poleg tega pa naročniku očita še, da je naročnik s tem, ko ni odgovoril na več vprašanj, zastavljenih na Portalu javnih naročil, kršil četrty odstavek 61. člena ZJN-3 in načelo transparentnosti (6. člen ZJN-3).

Naročnik je 30. 5. 2025 sprejel sklep št. 382-62/2024-2711-110 z dne 29. 5. 2025 (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo), s katerim je zahtevku za revizijo z dne 25. 4. 2025 delno ugodil tako, da se spremeni razpisno dokumentacijo:

- v točki »8.3.2. Posebni pogoji za sklop 1«, podtočki »3. Zahtevane reference ponudnika«, tako da se bo referenčni pogoj po novem glasil:
»Referenčni projekt: Implementacija informacijske rešitve eTTL – število hospitalizacij
Ponudnik izkazuje, da je v zadnjih sedmih (7) letih (šteto od dneva objave obvestila o tem naročilu na portalu javnih naročil) izvedel vsaj en (1) uspešno zaključen projekt implementacije informacijske rešitve eTTL v bolnišnici, ki se je v letu 2022 ali 2023 ali 2024 ali 2025 v tej bolnišnici uporabljala pri vsaj 10.000 hospitalizacijah letno.«;
- v točki »8.3.2. Posebni pogoji za sklop 1«, podtočki »3. Zahtevane reference ponudnika«, tako da se bo referenčni pogoj po novem glasil:
»Referenčni projekt: Vzdrževanje informacijske rešitve eTTL – število hospitalizacij
Ponudnik izkazuje, da je v letu 2022 ali 2023 ali 2024 ali 2025 uspešno izvajal storitve vzdrževanja informacijske rešitve eTTL v vsaj eni (1) bolnišnici, pri čemer se je vzdrževana informacijska rešitev eTTL v letu 2022 ali 2023 ali 2024 ali 2025 v tej bolnišnici uporabljala pri vsaj 10.000 hospitalizacijah letno.«;

- v točki »8.3.2. Posebni pogoji za sklop 1«, podtočki »3. Zahtevane reference ponudnika«, tako da se bo referenčni pogoj po novem glasil:
*»Referenčni projekt: Implementacija informacijske rešitve eTTL – število uporabnikov
 Ponudnik izkazuje, da je v zadnjih sedmih (7) letih (šteto od dneva objave obvestila o tem naročilu na portalu javnih naročil) izvedel vsaj en (1) uspešno zaključen projekt implementacije informacijske rešitve eTTL, ki jo je v letu 2022 ali 2023 ali 2024 ali 2025 v tej bolnišnici uporabljalo vsaj 300 imenskih uporabnikov in vsaj 100 sočasnih (tj. sočasno prijavljenih v eTTL) uporabnikov.«;*
- v točki »8.3.2. Posebni pogoji za sklop 1«, podtočki »3. Zahtevane reference ponudnika«, tako da se referenčni pogoj po novem glasi:
*»Referenčni projekt: Vzdrževanje informacijske rešitve eTTL – število uporabnikov
 Ponudnik izkazuje, da je v letu 2022 ali 2023 ali 2024 ali 2025 uspešno izvajal storitve vzdrževanja informacijske rešitve eTTL v vsaj eni (1) bolnišnici, ki jo je v letu 2022 ali 2023 ali 2024 ali 2025 v tej bolnišnici skupno uporabljalo vsaj 300 imenskih uporabnikov in vsaj 100 sočasnih (tj. sočasno prijavljenih v eTTL) uporabnikov.«;*
- v točki »4.2.2 Faza 1: Implementacija eTTL (vključno z uvedbo)« tehničnih specifikacij, kjer bo tehnične specifikacije (i) dopolnil z dodatnimi informacijami o trenutnem številu zaposlenih glede na vloge: zdravniki in zobozdravniki, kader za zdravstveno nego, farmacevtski delavci, zdravstveni delavci in sodelavci, informatiki (nezdravstveni delavci), in sicer za vsako bolnišnico, (ii) spremenil na način, da dinamika dokončanja Faze 1.3 ne bo vezana na odstotek oddelkov, ampak na odstotek zaposlenih na ravni vsake posamezne bolnišnice, in (iii) dopolnil z zavezo, da bodo na ravni vsake posamezne bolnišnice pravočasno zagotovljene tehnične, kadrovske, prostorske in druge zmogljivosti, nujno potrebne za implementacijo izbrane rešitve eTTL (razen tistih, ki jih mora skladno z razpisno dokumentacijo zagotoviti izbrani ponudnik).
- v točki »4.2.2.2 Faza 1.2: Uvedba eTTL in osnovno izobraževanje (usposabljanje)« tehničnih specifikacij, kjer bo črtal celotno besedilo, ki se glasi:
»Pred uvedbo je dobavitelj dolžan preveriti vnaprej pripravljen spisek, katere točke je potrebno bodisi preveriti bodisi zagotoviti v vsaki zdravstveni ustanovi, in sicer najmanj:
 - *preverba strojne opreme (klientske naprave, tj. stacionarni in prenosni računalniki, in mobilne naprave, tj. tablice in mobilni telefoni),*
 - *preverba mrežne infrastrukture (Wi-Fi povezljivost in pokrivanje, prepustnost omrežja in zakasnitve, dostopnost zNET iz segmentov klientskih naprav, požarne pregrade),*
 - *preverba vključenih kadrov zdravstvene ustanove (informatiki, administracija, zdravstveno osebje, oddelčni superuporabniki),*
 - *popis oddelkov (po lokaciji, po zdravstveni specialnosti, po posebnostih),*
 - *popis prostorov za izvedbo uporabniških izobraževanj (dostopnost do enega okolja, kot ga imajo klientske naprave, ustreznost prostorov za izvedbo kakovostnega izobraževanja).**Zgornji spisek služi zgolj kot izhodiščni primer; ustrezni popolni spisek pripravi dobavitelj in ga posreduje v 15 dneh od sklenitve pogodbe naročniku v potrditev (pri čemer ga na zahtevo naročnika ustrezno popravi oz. spremeni, dokler ga naročnik dokončno ne potrdi), nato pa pri vsaki uvedbi (v vsaki zdravstveni ustanovi) upošteva kot obvezni protokol.«.*

V preostalem delu je naročnik zahtevk za revizijo z dne 25. 4. 2025 zavrnil, pri čemer iz obrazložitve odločitve o zahtevku za revizijo izhaja, da mu ni ugodil v delu, ki se nanaša na:

- rok, določen za implementacijo sistema eTTL,
- pooblastila oziroma soglasja posameznih bolnišnic za izvedbo javnega naročila,
- določitev pojma »uvedba eTTL« ter
- objavo osnutkov pogodb o izvedbi javnega naročila.

Iz obrazložitve odločitve o zahtevku za revizijo dalje izhaja, da je naročnik zavrnil tudi očitane kršitve iz vloge »Zahtevk za revizijo – dopolnitev« z dne 14. 5. 2025, in sicer kršitve, ki jih je vlagatelj zatrjeval že v zahtevku za revizijo z dne 25. 4. 2025, tj. nezakonnost zahteve po eni

instanci ter neizvedljivost predmeta naročila v povezavi s pomanjkljivostmi in nejasnostmi razpisne dokumentacije (razen v delih, v katerih je zahtevku za revizijo z dne 25. 4. 2025 ugodil z zgoraj navedeno napovedjo sprememb določb razpisne dokumentacije), prav tako pa je zavrnil tudi (nov) očitke o kršitvi določb ZJN-3 v zvezi z odgovori na vprašanja, zastavljena preko Portala javnih naročil.

Naročnik je 2. 6. 2025 Državni revizijski komisiji odstopil dokumentacijo v zvezi s predmetnim javnim naročilom in dokumentacijo predrevizijskega postopka.

Vlagatelj je z vlogo z dne 4. 6. 2025 predlagal pričetek revizijskega postopka, se opredelil do navedb naročnika iz odločitve o zahtevku za revizijo in podal pritožbo zoper naročnikovo odločitev o stroških.

Vlagatelj je 18. 6. 2025 na portal eRevizija vložil dokument »*Zahtevke za revizijo – dopolnitev II*«, v katerem ponovno zatrjuje neizvedljivost predmeta naročila oziroma izvedbe implementacije eTTL v 26 bolnišnicah zaradi pomanjkljivih in nejasnih določb razpisne dokumentacije, poleg tega pa zatrjuje neizvedljivost predmeta naročila tudi iz razloga, ker naročnik na Portalu javnih naročil (ob tem, ko je podaljšal rok za prejem ponudb) ni podaljšal trajanja naročila oziroma njegovega začetka.

Naročnik je 19. 6. 2025 posredoval vlogo z dne 17. 6. 2025, v kateri se je opredelil do vlagateljeve vloge z dne 4. 6. 2025.

Vlagatelj je 24. 6. 2025 posredoval vlogo z dne 23. 6. 2025, s katero se je opredelil do naročnikove vloge z dne 17. 6. 2025.

Naročnik je 2. 7. 2025 Državni revizijski komisiji posredoval vlogo z dne 1. 7. 2025, v kateri se je opredelil do vlagateljevih očitkov iz vloge z dne 18. 6. 2025 in jih vse, razen v delih, v katerih je z odločitvijo o zahtevku za revizijo zahtevku za revizijo z dne 25. 4. 2025 že ugodil, zavrnil kot neutemeljene.

Državna revizijska komisija je naročnikovo vlogo z dne 1. 7. 2025, skladno z načelom kontradiktornosti, z dopisom z dne 10. 7. 2025 posredovala vlagatelju. Ta se je do predmetne vloge oziroma naročnikovih navedb opredelil z vlogo z dne 16. 7. 2025.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu in dokumentacije, predložene v postopku pravnega varstva, ter po preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Uvodoma gre ugotoviti, da je vlagatelj v danem primeru vložil zahtevek za revizijo z dne 25. 4. 2025, poleg tega pa še vlogo »*Zahtevke za revizijo – dopolnitev*« z dne 14. 5. 2025 in vlogo »*Zahtevke za revizijo – dopolnitev II*« z dne 18. 6. 2025, za kateri navaja, da predstavljata dopolnitev (prvotnega) zahtevka za revizijo in da posledično zanju ni potrebno plačilo nove takse. Vlagatelj zato zahteva vračilo takse, ki ju je plačal za ti dve vlogi.

V tej zvezi Državna revizijska komisija (kot že navedeno) ugotavlja, da je vlagatelj v vlogi z dne 14. 5. 2025 dodatno utemeljeval očitke, ki jih je navedel že v zahtevku za revizijo z dne 25. 4. 2025, prav tako pa je naročniku očitel še novo kršitev (tj. da ni odgovoril na več vprašanj, zastavljenih preko Portala javnih naročil). Dalje je vlagatelj v vlogi »*Zahtevke za revizijo – dopolnitev II*« z dne 18. 6. 2025 naročniku poleg neizvedljivosti predmeta javnega naročila zaradi pomanjkljivosti in nejasnosti tehničnih specifikacij (ki jih je zatrjeval že v zahtevku za revizijo z dne 25. 4. 2025) očitel tudi neizvedljivost predmeta javnega naročila zaradi neusklajenosti datuma

začetka trajanja naročila (navedenim na Portalu javnih naročil v rubriki C.2.3 obvestila o naročilu) s potekom postopka javnega naročanja. Tudi za predmetni očitke gre ugotoviti, da gre za nov očitke, ki ga vlagatelj ni zatrjeval niti v zahtevku za revizijo z dne 25. 4. 2025 niti v zahtevku za revizijo z dne 18. 6. 2025 – vlagatelj je sicer predmetno (novo) kršitev podal v vlogi z dne 4. 6. 2025, s katero se je opredelil do naročnikovih navedb iz odločitve o zahtevku za revizijo, vendar v njej ni zatrjeval oziroma dokazoval, da teh navedb brez svoje krivde ni mogel navesti ali predložiti v predrevizijskem postopku, in jih zato v okviru te vloge, upošteva šest odstavek 29. člena ZPVPJN (ki določa, da se lahko vlagatelj v treh delovnih dneh od prejema odločitve o zahtevku za revizijo opredeli do navedb naročnika, vendar v opredelitvi ne sme navajati novih kršitev, dejstev in predlagati novih dokazov, razen če dokaže, da jih brez svoje krivde ni mogel navesti ali predložiti v predrevizijskem postopku), ni bilo mogoče upoštevati.

Upoštevajoč navedeno gre pojasniti, da je v zadevi, v kateri je Državna revizijska komisija odločila z odločitvijo št. 018-139/2022-20 in na katero se sklicuje vlagatelj, šlo za drugačno dejansko stanje. Očitke, ki ga je takratni vlagatelj navedel v dopolnitvi zahtevka za revizijo, se namreč ni nanašal na novo zatrjevano kršitev, temveč na (prvotno) zahtevo naročnika, katere nezakonitost je takratni vlagatelj zatrjeval že v zahtevku za revizijo, nezakonitost te zahteve pa je nato zatrjeval tudi po naročnikovih spremembah dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Posledično je Državna revizijska zadeva v izpostavljenem primeru novo vlogo takratnega vlagatelja štela kot dopolnitev zahtevka za revizijo, za katerega vlagatelj ni bil dolžan plačati nove oziroma dodatne takse. Nasprotno pa je treba v obravnavanem primeru vlagateljevi vlogi z dne 14. 5. 2025 in z dne 18. 6. 2025 v delu novih očitkov šteti za nova zahtevka za revizijo. Posledično je vlagatelj (tudi) zanj dolžan vplačati takso, skladno s prvim odstavkom 71. člena ZPVPJN.

Glede na navedeno in glede na to, da je vlagatelj tako zahtevku za revizijo z dne 14. 5. 2025 kot tudi zahtevku za revizijo z dne 18. 6. 2025 priložil potrdilo o plačilu takse v ustrezni višini, razlogi za vračilo preveč plačane takse za obe navedeni vlogi (kot to zahteva vlagatelj) v danem primeru niso izpolnjeni.

Skladno s prvim odstavkom 300. člena Zakona o pravdnem postopku (Uradni list RS, št. 26/99 s sprem.), katerega določbe se na podlagi prvega odstavka 13. člena ZPVPJN uporabljajo v revizijskem postopku glede vprašanj, ki jih ta zakon ne ureja, se lahko v primeru, kadar teče pred istim sodiščem več pravnih med istimi osebami ali več pravnih, v katerih je ista oseba nasprotnik raznih tožnikov ali raznih tožencev, vse te pravde s sklepom senata združijo za skupno obravnavanje, če se s tem pospeši obravnavanje ali zmanjšajo stroški. O vseh združenih pravnih lahko izda sodišče skupno sodbo.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je vlagatelj vložil vse tri zahtevke za revizijo v istem postopku oddaje javnega naročila, zato je zaradi pospešitve postopka obravnavanje zahtevkov za revizijo združila v en revizijski postopek in izdala skupno odločitev.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

V obravnavanem primeru je vlagatelj zahtevke za revizijo vložil zoper vsebinsko posameznih določil dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila oziroma objave naročila na Portalu javnih naročil. V okviru tega je navedel več razlogov v prid zatrjevanim nezakonitostim razpisne dokumentacije in predlagal razveljavitev celotnega postopka oddaje javnega naročila v sklopu 1. Vendar pa je naročnik zahtevku za revizijo z dne 25. 4. 2025 z odločitvijo o zahtevku za revizijo ugodil tako, da je (le) delno razveljavil postopek javnega naročanja, ostale očitke iz tega zahtevka za revizijo in očitke, navedene v zahtevkih za revizijo z dne 14. 5. 2025 in z dne 18. 6. 2025, pa je zavrnil kot neutemeljene.

Naročnik lahko v skladu z drugo alinejo prvega odstavka 28. člena ZPVPJN zahtevku za revizijo ugotodi, zaradi česar delno ali v celoti razveljavi postopek javnega naročanja ali odpravi kršitev. Iz druge alineje prvega odstavka 28. člena ZPVPJN je razvidno, da ZPVPJN določa dva obsega razveljavitve postopka javnega naročanja, in sicer delno ali celotno. Odločitev naročnika iz druge alineje prvega odstavka 28. člena ZPVPJN je skladno s šestim odstavkom 28. člena ZPVPJN pravnomočna. Na podlagi šestega odstavka 28. člena ZPVPJN je mogoče sklepati, da postaneta pravnomočni tako odločitev o razveljavitvi dela postopka javnega naročanja kot tudi odločitev o razveljavitvi postopka javnega naročanja v celoti.

Kadar naročnik zahtevku za revizijo ugotodi in le delno razveljavi postopek javnega naročanja, lahko vlagatelj skladno s prvo povedjo drugega odstavka 29. člena ZPVPJN v treh delovnih dneh od prejema naročnikove odločitve o zahtevku za revizijo pri naročniku vloži predlog za začetek revizijskega postopka. Naročnik mora skladno z drugo povedjo drugega odstavka 29. člena ZPVPJN v treh delovnih dneh vso dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in vso dokumentacijo o predrevizijskem postopku posredovati Državni revizijski komisiji. Revizijski postopek se skladno s prvo povedjo 30. člena ZPVPJN začne, ko Državna revizijska komisija na podlagi prvega, drugega ali tretjega odstavka 29. člena ZPVPJN od naročnika prejme zahtevek za revizijo (kot to pravilno zatrjuje tudi vlagatelj). Državna revizijska komisija po prejemu zahtevka za revizijo preveri, ali so izpolnjeni postopkovni (procesni) pogoji, ki so naštet v petih alinejah prvega odstavka 31. člena ZPVPJN. Če zahtevek za revizijo izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, ga Državna revizijska komisija skladno z drugim odstavkom 31. člena ZPVPJN sprejme v (vsebinsko, meritorno) obravnavo in o njem odloči skladno s prvim odstavkom 39. člena ZPVPJN.

Iz citiranih pravnih podlag izhaja, da Državna revizijska komisija v primeru naročnikovega ravnanja po drugi alineji prvega odstavka 28. člena ZPVPJN lahko odloči le o zahtevku za revizijo, pri čemer morajo biti za to izpolnjeni pogoji, in sicer mora vlagatelj pravočasno predlagati začetek revizijskega postopka, ker je naročnik ugodil zahtevku za revizijo in (le) delno razveljavil postopek javnega naročanja (prva poved drugega odstavka 29. člena ZPVPJN), za (vsebinsko, meritorno) obravnavo zahtevka za revizijo po prvem odstavku 39. člena ZPVPJN pa morajo biti izpolnjeni postopkovni (procesni) pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN.

Naročnik v obravnavanem primeru ni razveljavil postopka oddaje javnega naročila v celoti, zato gre ugotoviti, da je vlagatelj z vlogo z dne 4. 6. 2025 pravočasno predlagal začetek revizijskega postopka.

Vlagatelj pa je v vlogi z dne 4. 6. 2025 podal tudi pritožbo zoper odločitev naročnika o višini stroškov, ki jih je z odločitvijo o zahtevku za revizijo priznal vlagatelju. Glede na navedeno je Državna revizijska komisija najprej obravnavala vlagateljevo pritožbo zoper naročnikovo odločitev o stroških.

Kot že navedeno, se skladno s prvim odstavkom 30. člena ZPVPJN revizijski postopek začne, ko Državna revizijska komisija od naročnika prejme zahtevek za revizijo. Državna revizijska komisija v revizijskem postopku odloča o utemeljenosti zahtevka za revizijo. Povrnitev stroškov, nastalih v predrevizijskem postopku in revizijskem postopku, je skladno s 70. členom ZPVPJN odvisna od (ne)utemeljenosti zahtevka za revizijo (ti. načelo uspeha), iz česar izhaja, da je odločitev o stroških akcesorne narave, saj je odvisna od odločitve o glavni stvari (zahtevku za revizijo).

Kolikor se torej začne revizijski postopek pred Državno revizijsko komisijo, to, glede na akcesorno naravo stroškov, vključuje tudi odločanje o stroških, nastalih v predrevizijskem postopku, in vlagatelj zoper odločitev naročnika o stroških predrevizijskega postopka ne vloži (posebne)

pritožbe oziroma je le-ta brezpredmetna. Pritožba zoper odločitev naročnika o stroških predrevizijskega postopka je dopustna v primerih, ko se revizijski postopek pred Državno revizijsko komisijo ne začne, vlagatelj pa se ne strinja (zgolj) s stroškovno odločitvijo naročnika (prim. odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-170/2015).

Ker je v konkretnem primeru vlagatelj, skladno z drugim odstavkom 29. člena ZPVPJN, vložil predlog za začetek revizijskega postopka in se je pred Državno revizijsko komisijo začel revizijski postopek, ta vključuje tudi odločanje o vseh stroških, ki so bili priglašeni v predrevizijskem postopku.

Glede na navedeno je v obravnavanem primeru treba pritožbo vlagatelja zoper naročnikovo odločitev o stroških zavreči.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj v vlogi z dne 4. 6. 2025, s katero je podal predlog za začetek revizijskega postopka, kot sporno najprej izpostavlja dejstvo, da naročnik izpodbijanih referenčnih pogojev in tehničnih specifikacij, v delih, v katerih je zahtevku za revizijo z dne 25. 4. 2025 ugodil, ni spremenil, ker napovedanih spremenjenih določb po sprejemu odločitve o zahtevku za revizijo ni objavil. Vlagatelj izpostavlja, da je naročnik 2. 6. 2025 na Portalu javnih naročil sicer objavil popravke (pod št. objave JN002643/2025-EUe16/01-P04), vendar ne v okviru tega popravka ne v okviru odgovorov na vprašanja oziroma pojasnil ni objavil sprememb določb razpisne dokumentacije.

Naročnik v vlogi z 17. 6. 2025 navaja, da je v celoti ravnal v skladu z 28. členom ZPVPJN, saj je bila objava popravka na Portalu javnih naročil z dne 2. 6. 2025 (na katero se sklicuje vlagatelj) tehnične narave (podaljšanje roka za prejem ponudb), spremembe spornih določb razpisne dokumentacije v delih, v katerih je z odločitvijo o zahtevku za revizijo (delno) ugodil vlagatelju, pa je objavil s popravkom z dne 10. 6. 2025 (pod št. objave JN002643/2025-EUe16/01-P05). Pri tem dodaja, da sprememba referenčnih pogojev na način, kot je to storil s predmetnim popravkom, pomeni ugoditev zahtevku za revizijo in odpravo očitanih kršitev (saj ZPVPJN ne predpisuje obveznosti razveljavitve zahtev, če lahko naročnik kršitev odpravi z njihovo spremembo).

Vlagatelj v vlogi z dne 23. 6. 2025 zavrača naročnikove navedbe, da je objava popravka na Portalu javnih naročil z dne 2. 6. 2025 tehnične narave, saj ZJN-3 ne razlikuje med tehničnimi in netehničnimi objavami, temveč je pomembno, kaj naročnik objavi – v konkretnem primeru je naročnik v okviru popravka z dne 2. 6. 2025 objavil tudi razpisno dokumentacijo, ki je kot taka upoštevana.

Upoštevajoč odločitev o zahtevku za revizijo Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik vlagateljevemu zahtevku za revizijo z dne 25. 4. 2025 (delno) ugodil tako, da je glede zatrjevanih nezakonnosti štirih referenčnih pogojev v razpisni dokumentaciji napovedal, na kakšen način bo spremenil vsebino razpisne dokumentacije v tem delu, prav tako je napovedal, s katerimi informacijami bo še dopolnil tehnične specifikacije in katero zahtevo iz tehničnih specifikacij bo črtal.

V tej zvezi Državna revizijska komisija pojasnjuje, da naročnikova navedba novih določb razpisne dokumentacije oziroma spremembe obstoječih določil razpisne dokumentacije v odločitvi o zahtevku za revizijo lahko predstavlja šele napoved njenih sprememb oziroma dopolnitev, zgolj ta napoved pa (še) ne ustvarja pravnih učinkov. Ker naročnik izvaja odprti postopek (torej postopek, v katerem se objavi obvestilo o naročilu – glej 3. točko prvega odstavka 52. člena ZJN-3 in 40. člen ZJN-3), mora v primeru sprememb ali dopolnitev razpisne dokumentacije na Portal

javnih naročil (če je to glede na vrednost potrebno, pa tudi v Uradnem listu Evropske unije) poslati v objavo obvestilo iz 6. točke prvega odstavka 52. člena ZJN-3 (tj. obvestilo o dodatnih informacijah ali popravku) oziroma seznanimi gospodarske subjekte (potencialne ponudnike) s spremenjeno vsebino razpisne dokumentacije; navedeno izhaja tudi iz načel transparentnosti javnega naročanja in enakopravne obravnave ponudnikov (6. in 7. člen ZJN-3). Potencialni ponudniki imajo v takem primeru po ustrezni objavi in seznantitvi (torej naročnikovi izpolnitvi obvestilne dolžnosti) možnost od naročnika zahtevati pojasnila, opozoriti na kršitve glede nove vsebine zahtev (primerjaj tretji odstavek 16. člena ZPVPJN) oziroma vložiti zahtevek za revizijo zoper tako spremenjeno ali dopolnjeno vsebino razpisne dokumentacije.

V danem primeru gre ugotoviti, da je naročnik na Portalu javnih naročil s popravkom z dne 2. 6. 2025 (pod št. objave JN002643/2025-EUe16/01-P04), objavljenim po sprejemu odločitve o zahtevku za revizijo, (zgolj) spremenil oziroma podaljšal rok za oddajo ponudb. V okviru te objave je naročnik sicer res objavil tudi razpisno dokumentacijo, vendar gre za dokumentacijo, ki je bila predhodno že objavljena s prvotnim obvestilom o naročilu oziroma popravljena s popravkom, objavljenim na Portalu javnih naročil 25. 4. 2025 (pod št. objave JN002643/2025-EUe16/01-P01). Naročnik torej v obravnavanem primeru v trenutku, ko je vlagatelj podal predlog za začetek revizijskega postopka (tj. 4. 6. 2025), še ni spremenil razpisne dokumentacije na način, kot ga je napovedal v odločitvi o zahtevku za revizijo. Vendar navedeno (še) ne pomeni naročnikove neizpolnitve obvestilne dolžnosti oziroma napovedi o spremembi razpisne dokumentacije, podane v odločitvi o zahtevku za revizijo, saj rok za oddajo ponudb v konkretnem primeru takrat še ni potekel, neazadnje pa pred Državno revizijsko komisijo poteka postopek pravnega varstva, v okviru katerega se presoja zakonitost še preostalih določb razpisne dokumentacije, ki jih izpodbija vlagatelj. Ob tem gre pripomniti, da iz vpogleda v dosje predmetnega javnega naročila na Portalu javnih naročil izhaja, da je naročnik kljub navedenemu 10. 6. 2025 (tj. po prejemu vlagateljevega predloga za začetek revizijskega postopka) napovedane spremembe razpisne dokumentacije tudi že objavil (pod št. objave JN002643/2025-EUe16/01-P05).

Upošteva se navedeno in glede na to, da vlagatelj v predlogu za začetek revizijskega postopka ne zatrjuje, da naročnik izpodbijanih referenčnih pogojev po vsebini ni spremenil na način, kot je to zahteval v zahtevku za revizijo z dne 25. 4. 2025, se Državna revizijska komisija v revizijskem postopku ne opredeljuje do navedb vlagatelja v zahtevku za revizijo z dne 25. 4. 2025, ki se nanašajo na zatrjevano nezakonitost izpodbijanih referenčnih pogojev, saj je naročnik zahtevku za revizijo v tem delu ugodil.

Dalje gre ugotoviti, da vlagatelj v predlogu za začetek revizijskega postopka vztraja pri svojih navedbah glede nezakonitosti tistih delov razpisne dokumentacije oziroma ravnanj naročnika, glede katerih mu naročnik ni sledil, prav tako pa glede zatrjevanih pomanjkljivosti oziroma nejasnosti tehničnih specifikacij zatrjuje, da naročnik zahtevku za revizijo dejansko ni ugodil (oziroma mu je ugodil le navidezno), saj je v njem zahteval bistveno širši nabor podatkov. Vlagatelj torej v vlogi z dne 4. 6. 2025 po vsebini predlaga, naj se o zahtevku za revizijo z dne 25. 4. 2025 odloči drugače, kot je odločil že naročnik.

Na podlagi predstavljenega dosedanjega poteka postopka pravnega varstva Državna revizijska komisija ugotavlja, da med strankama revizijskega postopka ostajajo nerešena vprašanja glede (I.) zakonitosti naročnikove zahteve po enotni, centralizirani instanci informacijske rešitve (ti. zahteva po eni instanci), (II.) pomanjkljivosti in nejasnosti tehničnih specifikacij (in v tej zvezi tudi neizvedljivost predmeta javnega naročila), (III.) objave osnutkov pogodb in (IV.) licenc za informacijsko rešitev eTTL (kar vse vlagatelj zatrjuje (že) v zahtevku za revizijo z dne 25. 4. 2025) ter glede (V.) odgovorov na vprašanja, zastavljenih preko Portala javnih naročil (kar vlagatelj kot kršitev izpostavlja v zahtevku za revizijo z dne 14. 5. 2025), in (VI.) neizvedljivosti predmeta javnega naročila iz razloga, ker naročnik na Portalu javnih naročil (v rubriki C.2.3 obvestila o

naročilu) ni uskladił datuma začetka trajanja naročila s potekom predmetnega postopka javnega naročanja (kar vlagatelj kot kršitev zatrjuje v zahtevku za revizijo z dne 18. 6. 2025).

I. Glede zahteve po eni instanci

Vlagatelj očita naročniku, da tehnične specifikacije, ki predvidevajo enotno, centralizirano instanco informacijske rešitve eTTL za vse bolnišnice, niso povezane s predmetom javnega naročila ter niso sorazmerne z vrednostjo in cilji javnega naročila. Ob citiranju posameznih tehničnih zahtev (iz točk 2.6.1., 2.6.2., 3.6.2 in 3.6.4) navaja, da namestitev strežniške aplikacije v podatkovnem centru (eZdravje) Nacionalnega inštituta za javno zdravje (v nadaljevanju: NIJZ) in njena dostopnost do okolja zdravstvene ustanove izključno prek povezave zNet onemogoča lokalne namestitve strežniške plasti eTTL v posameznih bolnišničnih okoljih in s tem alternativne možnosti poti ali vzpostavitve ločenih (odjemalskih) instanc na strani posameznih zdravstvenih ustanov. Prav tako to pomeni, da ni nobene druge (lokalne) instance poslovne logike ali procesiranja ter da vso klinično hrambo izvaja ena instanca CRPP, brez podvajanja baz v lokalnih okoljih, pri čemer je tudi za neklinične podatke predvidena ena centralna baza (RAC gruča) v podatkovnem centru NIJZ, brez lokalnih instanc.

Vlagatelj poudarja, da večina obstoječih (sedmih) rešitev v slovenskih bolnišnicah (od katerih je pet razvil vlagatelj) temelji na modelu ena instanca je ena bolnišnica in da v Sloveniji iz več razlogov (zaradi zakonskih omejitev in prakse na področju varovanja osebnih podatkov, zaradi varnostnega in procesnega vidika) ni projekta, ki bi bil izveden na eni instanci za več bolnišnic. Zahteva po eni instanci po zatrjevanju vlagatelja tako ni utemeljena in ni skladna s prakso ter zakonodajo (glede upravljanja z osebnimi podatki), niti ni tehnično utemeljena. Po njegovem mnenju decentralizirane rešitve (vsaka bolnišnica z lastno instanco) omogočajo enako ali višjo stopnjo varnosti, razpoložljivosti, interoperabilnosti in skladnosti z zakonodajo (ZVOP-1, GDPR). Poleg tega je ob morebitnem izpadu centralne infrastrukture (npr. zNET, eZdravje) ogroženo nemoteno delovanje vseh bolnišnic hkrati, kar predstavlja nesprejemljivo varnostno tveganje. Zahteva po eni instanci tudi pomeni, da bi bile bolnišnice prisiljene opustiti že implementirane lokalne rešitve eTTL, ki tehnično, funkcionalno in varnostno ustrezajo njihovim potrebam. Poudarja, da takšna zasnova ni bila usklajena z bolnišnicami, ki bi kot samostojni upravljavci podatkov morale sodelovati pri sprejemanju takšnih odločitev, pri čemer bi naročnik moral izkazati, da ima pooblastilo bolnišnic za izvajanje javnega naročila oziroma vsaj soglasje, iz katerega izhaja njihova zaveza o pristopu k uvedbi sistema eTTL. Nadalje vlagatelj opozarja, da naročnik z izbiro ene centralne instance zapira trg eTTL rešitev v bolnišnicah, saj omogoča implementacijo in dolgoročno vzdrževanje zgolj enemu ponudniku, ki bo izbran v tem postopku. Zahteve po eni instanci tako po oceni vlagatelja kršijo prvi in četrty odstavek 68. člena ZJN-3 (ki zahtevata, da so tehnične specifikacije povezane s predmetom naročila, sorazmerne in ne omejujejo konkurence), poleg pa tudi temeljna načela zagotavljanja konkurence (5. člen ZJN-3), enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3) in sorazmernosti (8. člen ZJN-3). Zaradi navedenih razlogov vlagatelj predlaga, da se postopek javnega naročila v sklopu 1 v celoti razveljavi.

Nadalje vlagatelj v zahtevku za revizijo z dne 14. 5. 2025 ob citiranju še drugih tehničnih zahtev (iz točk 2.5.2.5 in 2.1.6.) in naročnikovih odgovorov na Portalu javnih naročil (objavljenih po vložitvi zahtevka za revizijo), ki se nanašajo na te zahteve, zatrjuje, da centralizirana arhitektura, ki temelji na eni instanci sistema eTTL, ni strokovno utemeljena in ni primerna za podporo kliničnim procesom v bolnišničnem okolju, saj onemogoča zanesljiv, hiter in neposreden dostop zdravnikov do ključnih podatkov, kot so izvidi, vitalni znaki in alergije, ki so potrebni v nujnih kliničnih situacijah. Opozarja, da rešitev, kot jo predvideva naročnik, zaradi vključitve centralne podpore prek NIJZ in postopkov identifikacije ter eskalacij lahko povzroča zamude, ki so v

kliničnem okolju nesprejemljive. Nadalje izpostavlja, da naročnikova zasnova z eno instanco onemogoča izvedbo pravilnega obračuna bolnišničnih obravnav, saj so vsebinski podatki za izračun stroškov obravnave locirani v eTTL, medtem ko je SPP obračun del sistema HIS. To naj bi pomenilo, da zdravnik ob zaključku obravnave ne more v realnem času preveriti pravilnosti kodiranja in izračuna SPP grupe. Vlagatelj dalje navaja, da naročnikova odločitev za eno instanco ni utemeljena niti z vidika varstva osebnih podatkov, saj naročnik pravne podlage za takšen obseg zbiranja podatkov še nima, prav tako naj ne bi bila izdelana ocena učinka po 35. členu Splošne uredbe (GDPR), kot naj bi to izhajalo tudi iz mnenja informacijskega pooblaščenca, zato je predmet javnega naročila nezakonit in neizvedljiv.

Naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo uvodoma pojasnjuje, da ne držijo navedbe vlagatelja, da tehnične specifikacije zahtevajo eno instanco strežniške aplikacije eTTL, temveč zahtevajo, da eTTL deluje na eni (centralni) strežniški postavitvi, ki zagotavlja horizontalno skalabilnost, kar dopušča tudi delovanje na več strežniških instancah, kar izhaja iz točke 2.6.1 Tehnološka infrastruktura tehničnih specifikacij: *»Sistem [...] omogoča ne le vertikalno, temveč tudi horizontalno skalabilnost (npr. več instanc strežniške aplikacije, ki so dostopne za load balancerjem) in zagotavlja visoko razpoložljivost.«*. Dalje naročnik poudarja, da zahteva po delovanju eTTL na eni (centralni) strežniški postavitvi izhaja iz strateške odločitve naročnika, da bo eTTL nacionalna centralizirana rešitev (in ne lokalna rešitev v vsaki posamezni bolnišnici, prenesena na centralno raven). Ta odločitev je tudi neposredno povezana z Načrtom za okrevanje in odpornost (v nadaljevanju: NOO), iz katerega se to javno naročilo sofinancira. V NOO1 je namreč pri projektu Digitalna preobrazba zdravstva (katerega podprojekt je tudi uvedba informacijske rešitve eTTL) predvideno, da bodo v okviru investicije zagotovljeni centralizirana informacijska podpora, skrbnik in proces upravljanja za sistem in klinične podatke ključnih šifrantov, registrov in zbirk. Ta zahteva je torej rezultat širše državne digitalizacijske politike in ne predstavlja zgolj posamične tehnične preference naročnika. Naročnik tako navaja, da je zahteva po centralni strežniški postavitvi utemeljena z vidika interoperabilnosti, stroškovne učinkovitosti na sistemski ravni, varnosti in enotnega podatkovnega modela, ki je nujen za učinkovito povezovanje z eZdravjem, CRPP in drugimi nacionalnimi zdravstvenimi informacijskimi sistemi. Ne gre za arbitrarno zahtevo, ampak za standardiziran način gostovanja in upravljanja eTTL, ki izhaja iz ciljev digitalizacije slovenskega zdravstva ter racionalizacije IKT infrastrukture javnih zdravstvenih zavodov in temelji na premišljeni, varni in strokovno utemeljeni arhitekturi, ki ustreza ciljem projekta – vzpostavitev osrednjega sistema za vodenje elektronskega temperaturno-terapijskega lista (eTTL), z visoko stopnjo varnosti, interoperabilnosti in hitrosti dostopa do podatkov. Naročnik tako zavrača navedbe vlagatelja, da naj bi bila tehnična rešitev eTTL nestrokovna in nevarna za paciente in zdravstveno osebje, pri čemer izpostavlja, da vlagatelj s takšnimi navedbami niti ne izkazuje pravnega interesa in verjetnosti nastanka škode, saj ne uspe pojasniti niti, kako naj bi ti domnevni (a zmotni) očitki vplivali na njegovo zmožnost oddaje ponudbe. Naročnik nadalje pojasnjuje, da bo rešitev eTTL uporabljala enake varnostne mehanizme kot ostale rešitve eZdravja (npr. zNET infrastrukturo), za katere NIJZ predpisuje tehnične pogoje za varno povezljivost in šifrirano komunikacijo. Podatki so med bolnišnicami logično ločeni, arhitektura pa omogoča hitro odzivnost eTTL. Dodatno bo eTTL gostovan v več (horizontalnih) instancah v paru redundantnih podatkovnih centrov, ki se nahajata na tektonsko ločenih področjih, kar še zmanjšuje možnost izpada ali zastojev v delovanju. Naročnik zavrača navedbe vlagatelja, da eTTL onemogoča pravočasno obravnavo izvidov, saj se notifikacije v eTTL sprožijo ob prispetju izvida v CRPP in so nato dostopne zdravstvenemu osebju brez potrebe po dodatnih ročnih preverjanjih. V zvezi z očitkom o ločenosti vsebinskega in obračunskega sklopa naročnik pojasnjuje, da je v tehničnih specifikacijah jasno opredelil, da je klinični sklop (eTTL) namenjen zbiranju vsebinskih podatkov, ki jih bo lahko HIS z uporabo API-jev prevzel za namen obračuna, eTTL pa bo vse podatke sproti hranil v CRPP, tako da bodo HIS na vmesnikih API za namene obračuna na voljo takoj, brez zakasnitev. Sama izvedba izračuna SPP ni predmet tega javnega naročila, temveč pristojnost in naloga sistema HIS, ki bo lahko dostopal do podatkov

eTTL preko namenskega vmesnika API. Tudi očitek, da ni pravne podlage za obdelavo osebnih podatkov v okviru predvidene rešitve eTTL, naročnik zavrača kot neutemeljen. Prvič iz razloga, ker v tej fazi postopka javnega naročila vzpostavljene pravne podlage za obdelavo osebnih podatkov niti še niso nujne, ampak so te potrebne šele v izvedbeni fazi. Drugič iz razloga, ker očitek kršitve ne vpliva na vlagateljevo zmožnost pripraviti ponudbo. Nazadnje pa tudi iz razloga, ker je neresničen očitek, da ni bila izdelana ocena učinka v zvezi z varstvom osebnih podatkov (t. i. DPIA) skladno s 35. členom Splošne uredbe (GDPR), saj je bila slednja izdelana in potrjena s strani NIJZ. Naročnik torej meni, da je ravnal zakonito in v skladu z določili varstva osebnih podatkov, ter navaja, da vlagatelj neutemeljeno prikazuje vsebino mnenja Informacijskega pooblaščenca in jo interpretira na način, ki ne ustreza dejanskemu besedilu dokumenta in njihovemu pomenu.

V vlogi z dne 4. 6. 2025 vlagatelj navaja, da naročnike navedbe, da je zahteva po delovanju eTTL na eni centralni strežniški postavitvi neposredno povezana z NOO, ne držijo, saj cilj, da se zagotovi centralizirana informacijska podpora, ne pomeni nujno centralne strežniške postavitve. Takšno podporo je mogoče izvajati tudi prek lokalnih rešitev v posameznih bolnišnicah. Centralna postavitve tudi ni nujna z vidika interoperabilnosti, stroškovne učinkovitosti in enotnega podatkovnega modela, saj se lahko lokalne rešitve enako uspešno povezujejo z nacionalnimi sistemi in se lažje prilagajajo specifičnim zahtevam posameznih zavodov. Vlagatelj dalje zatrjuje, da ima pravni interes za uveljavljanje očitkov o nestrokovnosti in nevarnosti centralne postavitve eTTL, saj predmet javnega naročila predstavlja prav implementacija takšne rešitve, vsak ponudnik (tudi vlagatelj) pa ima interes, da je rešitev strokovna in varna, pri čemer zahtevana rešitev neposredno vpliva na izvajanje pogodbenih obveznosti. Horizontalna skalabilnost in redundanca centralne infrastrukture, na kateri se sklicuje naročnik, ne odpravita tveganja ob enoti točki odpovedi za celotno državo. Izpad omrežja ali napad lahko povzroči nedostopnost sistema v vseh bolnišnicah hkrati, brez možnosti lokalnega preklopa. Za razliko od drugih komponent sistema eZdravje (kjer lahko krajši izpad predstavlja zgolj začasno nevšečnost), je eTTL ključen za tekoče klinične procese in vpliva na varnost pacientov, zato mora zagotavljati neprekinjeno dostopnost do vitalnih informacij (izvidov, alergij, parametrov vitalnih funkcij, načrtov terapij) tudi ob morebitnem izpadu osrednje infrastrukture. Ukinitvev lokalnih instanc pomeni odsotnost operativne rezerve, kar odstopa od načel zagotavljanja varnosti v kliničnih okoljih. Centralizacija je lahko dopolnilni mehanizem, ne pa temeljni operativni model. Poleg tega centralni dostopni naslov predstavlja večje kibernetsko tveganje, kar bi ob napadu lahko povzročilo splošno nedelovanje sistema in neposredno ogrozilo varnost pacientov. Vlagatelj poudarja, da decentralizirani pristop prav tako omogoča skupni podatkovni model, interoperabilnost in nadzor, zato tehnična zahteva po izključno centralni postavitvi ni sorazmerna in nujna za doseg ciljev, predstavlja tveganje za zdravje in varnost pacientov (v primeru izpada ali napada) ter omejuje konkurenco. Vlagatelj ponovno opozarja, da naročnik nima ustrezne pravne podlage za obdelavo osebnih podatkov in da naročnik to sam priznava. Ob tem navaja še, da javnega naročila ni mogoče izvesti brez skladnosti z zakonodajo, zlasti ker naj bi se izvajanje začelo že 1. 7. 2025 in do takrat naročnik ne bo mogel zagotoviti pravnih pogojev, pogodba pa je zaradi tega nična. Zatrjuje, da je postopek javnega naročila tako neizvedljiv, saj ni mogoče zagotoviti pravočasne pravnomočne oddaje javnega naročila in sklenitve pogodbe.

Državna revizijska komisija v okviru obravnavanega očitka najprej poudarja, da je oblikovanje potreb naročnika že po naravi stvari vezano na odgovornost za pravilno in zakonito izvajanje njegovih nalog oziroma dejavnosti ter kot tako sodi v domeno naročnikovih poslovnih odločitev. Naročnik predmet javnega naročila opiše s tehničnimi specifikacijami, ki določajo zahtevane značilnosti naročenih gradenj, storitev ali blaga (druga poved iz prvega odstavka 68. člena ZJN-3). Kot pravilno navaja vlagatelj, tehnične specifikacije v primeru javnih naročil blaga in storitev v skladu z alinejo b 23. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3 pomenijo specifikacijo v dokumentu, ki opredeljuje zahtevane značilnosti proizvoda ali storitve, kot so ravni kakovosti, okoljskih in

podnebnih vplivov, zahteve v zvezi z oblikovanjem, prilagojenim vsem uporabnikom (vključno z dostopnostjo za invalide), ter ocenjevanje skladnosti, zahteve v zvezi z delovanjem, uporabo proizvoda, varnostjo ali dimenzijami, vključno z zahtevami v zvezi s proizvodom glede imena, pod katerim se prodaja, izrazoslovjem, simboli, preizkušanjem in preizkusnimi metodami, pakiranjem, označevanjem, uporabo znakov, navodili za uporabnike, proizvodnimi postopki in metodami na posamezni stopnji življenjske dobe blaga ali storitve, ter postopki ocenjevanja skladnosti.

Kljub temu, da je naročnik pri oblikovanju tehničnih specifikacij načeloma samostojen in jih določi ob upoštevanju lastnih potreb in pričakovanj glede na predmet javnega naročila, mora pri tem upoštevati pravila, ki jih določa 68. člen ZJN-3. Četrti odstavek 68. člena ZJN-3 tako določa, da morajo tehnične specifikacije vsem gospodarskim subjektom zagotavljati enak dostop do postopka javnega naročanja in neupravičeno ne smejo ovirati odpiranja javnih naročil konkurenci. Pravila javnega naročanja torej naročnika pri oblikovanju tehničnih zahtev zavezujejo, da jih določi na način, ki zagotavlja konkurenco med ponudniki in njihovo enako obravnavo (5. in 7. člen ZJN-3). V skladu s prvo povedjo iz prvega odstavka 68. člena ZJN3 mora naročnik tehnične specifikacije navesti v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, in sicer na enega izmed načinov, ki so določeni v petem odstavku 68. člena ZJN-3, in sicer:

- a) v smislu zahtev glede delovanja ali funkcionalnosti, vključno z okoljskimi značilnostmi, če so parametri dovolj natančni, da lahko ponudnik opredeli predmet javnega naročila, naročnik pa odda javno naročilo;
- b) s sklicevanjem na tehnične specifikacije in po prednostnem vrstnem redu na nacionalne standarde, ki so prevzeti po evropskih standardih, evropske tehnične ocene oziroma evropski ocenjevalni dokument, če se ta uporabi kot podlaga za izdajo evropske tehnične ocene, skupne tehnične specifikacije, mednarodne standarde, druge tehnične referenčne sisteme, ki jih določijo evropski organi za standardizacijo, ali, če teh ni, na nacionalne standarde, nacionalna tehnična soglasja ali nacionalne tehnične specifikacije, povezane s projektiranjem, izračunom in izvedbo gradenj ter uporabo blaga, pri čemer se pri vsakem sklicevanju navede tudi »ali enakovredni«;
- c) v smislu zahtev glede delovanja ali funkcionalnosti iz a) točke s sklicevanjem na tehnične specifikacije iz b) točke kot podlago za domnevo skladnosti s temi zahtevami glede delovanja ali funkcionalnosti;
- d) s sklicevanjem na tehnične specifikacije iz b) točke za nekatere značilnosti ter s sklicevanjem na zahteve glede delovanja ali funkcionalnosti iz a) točke za druge značilnosti.

Iz citiranega petega odstavka 68. člena ZJN-3 ne izhaja, da bi imel kateri izmed navedenih načinov določanja tehničnih specifikacij prednost pred drugim, čeprav 74. točka preambule Direktive 2014/24/EU z namenom zagotavljanja čim večje konkurence priporoča, naj naročniki tehnične specifikacije pripravijo predvsem v smislu zahtev po funkcionalnosti in delovanju.

Naročnik je predmetno javno naročilo razdelil na tri sklope, in sicer: (1) Nakup, implementacija in vzdrževanje informacijske rešitve eTTL, (2) Nakup strežniške opreme in (3) Nakup Oracle licenčne programske opreme. V obravnavanem postopku pravnega varstva je med strankama sporno oblikovanje tehničnih specifikacij (zgolj) v sklopu 1.

Naročnik je tehnične specifikacije za sklop 1 opredelil v dokumentu »*Sklop 1: Informacijska rešitev eTTL – TEHNIČNE SPECIFIKACIJE*« (v nadaljevanju: tehnične specifikacije), v uvodu katerega je navedel, da predmet javnega naročila v tem sklopu predstavlja informacijska rešitev (sistem) elektronski temperaturno terapijski list (eTTL), ki bo delovala kot centralni sistem za splošno bolnišnično obravnavo na ravni Republike Slovenije, vpeljana kot rešitev v sklopu eZdravja. Naročnik želi z rešitvijo eTTL na nacionalnem nivoju vzpostaviti informacijski sistem za spremljanje in sledenje bolnikovih vitalnih znakov ter spremljanje in upravljanje terapij, ki bo namesto papirnega kartona zdravstvenim delavcem omogočal vpogled v vse pomembne podatke za zdravljenje pacienta ter takojšnji in natančen vnos zdravstvenih podatkov. Rešitev eTTL bo

podatke posredovala v Centralni register podatkov o pacientih (CRPP), skladno z Zakonom o zbirkah podatkov s področja zdravstvenega varstva (Uradni list RS, št. 65/00, s sprem.), v okviru katerega bodo dostopni ostalim izvajalcem zdravstvene dejavnosti, skladno s Pravilnikom o pooblastilih za obdelavo podatkov v Centralnem registru podatkov o pacientih (Uradni list RS, št. 35/24).

Kot navaja tudi vlagatelj, je naročnik v nadaljevanju v tehničnih specifikacijah v točki »2.6.2 Arhitekturna zasnova« med drugim določil:

»Arhitektura informacijske rešitve eTTL je zasnovana kot tri- ali štiri-nivojska, kar zajema vsaj spletno aplikacijo (eTTL front-end), strežniško aplikacijo (eTTL server) in podatkovni nivo (eTTL back-end).

Spletna aplikacija eTTL bo delujoča na osebnih računalnikih, prenosnih računalnikih, pametnih tablicah in mobilnih oz. pametnih telefonih. Delovala bo na najpogostejše uporabljenih spletnih brskalnikih.

Strežniška aplikacija bo nameščena v podatkovnem centru NIJZ (eZdravje) in bo dostopna okolju zdravstvene ustanove izključno prek povezave zNET.

Podatkovni nivo eTTL aplikacije za klinične podatke razširja CRPP podatkovni nivo, saj eTTL nima svoje baze za klinične podatke, ampak so eTTL podatki shranjeni v CRPP podatkovni zbirki.

Za neklinične podatke, torej podatke lastne eTTL rešitvi (npr. meta podatke, administrativne podatke, podatke specifične za posamezne bolnišnice, šifrante, ki ne bodo na NIJZ strežniku šifrantov, ipd.), ima eTTL rešitev lastno bazo podatkov.«.

Med strankama je nesporno, da je naročnik informacijsko rešitev eTTL predvidel kot centralizirano rešitev na ravni celotne države z eno (centralno) strežniško postavitvijo, in torej ne kot lokalnih rešitev na ravni posameznih bolnišnic. Je pa med njima sporno, ali je takšna zahteva skladna z ZJN-3. Vlagatelj namreč zatrjuje, da je rešitev, kot jo zahteva naročnik, iz več vidikov neustrezna, da naročnik zanjo nima objektivno utemeljenih razlogov in da je posledično takšna zahteva nezakonita.

Kot je Državna revizijska komisija že pojasnila, je naročnik pri določanju svojih potreb načeloma samostojen, saj je on tisti, ki najbolje pozna svoje delovanje, objektivne potrebe in specifične zahteve, z identifikacijo in opredeljevanjem potreb pa prevzema tudi odgovornost za svoje poslovanje oziroma izvrševanje nalog, zaradi katerih je ustanovljen. Določanje in oblikovanje potreb, na podlagi katerih naročnik oblikuje predmet javnega naročila, je tako naročnikova poslovna odločitev, v katero pravila o javnem naročanju neposredno ne morejo posegati (prim. odločitev Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-203/2019, 018-020/2020, 018-097/2023 in 018-025/2024).

Na podlagi navedenega je treba v danem primeru ugotoviti, da je tudi naročnikova odločitev, na kakšen način želi vpeljati informacijo rešitev eTTL v bolnišnice, tj. kot centralizirano rešitev ali kot lokalne rešitve na ravni posameznih bolnišnic, v njegovi domeni. S tem, ko se je naročnik – kot poudarja, na podlagi strateške odločitve, ki izhaja iz ciljev digitalizacije slovenskega zdravstva – odločil za način izvedbe na centralni ravni, prevzema tudi odgovornost za posledice tako izbrane rešitve, med drugim z vidika varnosti (tj. ali izbrana rešitev ustreza varnostnim standardom, zakonodaji, kot je npr. GDPR, kakšna tveganja prinaša itn.), kot tudi z vidika zmogljivosti in stroškovne učinkovitosti takšne rešitve (tj. ali razmerje med stroški uvedbe, vzdrževanja in koristmi ustreza finančnim in poslovnim ciljem naročnika, kako uspešna bo povezljivost z ostalimi

sistemi itn.). Ob tem gre pojasniti, da navedena odgovornost naročnika izhaja tudi iz načela gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti porabe javnih sredstev (4. člen ZJN-3), ki določa, da mora naročnik izvesti javno naročanje tako, da z njim zagotovi gospodarno in učinkovito porabo javnih sredstev in uspešno doseže cilje svojega delovanja, določene skladno s predpisi, ki urejajo porabo proračunskih in drugih javnih sredstev. Vendar pa je treba poudariti, da se s tem načelom ščiti javni interes (ki ga skladno z drugim odstavkom 6. člena ZPVPJN varujejo zagovorniki javnega interesa, med katere vlagatelj ne spada), ne pa interes ponudnika, ki je v tem, da se ob enakopravnih izhodiščih poteguje za izvedbo konkretnega javnega naročila, ne da bi ga pri tem ovirale možne kršitve pravil javnega naročanja.

Glede na vlagateljevo pojasnilo, da je sam dobavitelj petih obstoječih rešitev eTTL v slovenskih bolnišnicah (torej sistemov, ki delujejo na lokalnih instancah), gre razumeti njegovo težnjo, da bi le-ti ostali v veljavi in da bi naročnik tudi za ostale bolnišnice zahteval takšne sisteme. Vendar navedeno ne more predstavljati razloga, da je naročnik zaradi tega, ker se je odločil za drugačno, tj. centralizirano odločitev (ki jo želi vpeljati v vse bolnišnice in kar bi morda predstavljalo ukinitve že uvedenih rešitev na lokalnih instancah), kršil določbe ZJN-3. Gre namreč za vlagateljevo subjektivno oceno in preferiranje načina izvedbe rešitve eTTL na lokalnih instancah – za katero med strankama ni sporno, da je prav tako možna, vendar se naročnik v danem primeru zanjo ni odločil.

Državna revizijska komisija pritruje naročniku, da vlagatelj z nekaterimi navedbami ne uveljavlja varstva svojega položaja v postopku oddaje javnega naročila, temveč naročniku očita kršitve, ki bi jih bilo mogoče (kot že navedeno) obravnavati kot kršitve v javnem interesu, za katere pa vlagatelj, ki ni zagovornik javnega interesa, ni aktivno legitimiran. Vlagatelj namreč z vložitvijo zahtevka za revizijo zavaruje svoj položaj, in sicer ko zatrjevane kršitve naročnika vplivajo na njegov položaj v smislu, da bi mu bilo zaradi njih onemogočeno ali bistveno oteženo sodelovanje v tem postopku oddaje javnega naročila in s tem onemogočena ali bistveno otežena možnost pridobitve naročila. Državna revizijska komisija sicer razume vlagatelja, da ima interes, da je rešitev strokovna in varna, vendar iz predmetnih očitkov ne izhaja, da bi morebitne naročnikove kršitve imele za posledico vsaj verjeten nastanek škode, ki bi se kazal kot posledica nezakonitega onemogočanja pridobitve konkretnega javnega naročila, in s čimer bi bil, skladno s prvo alinejo prvega odstavka 14. člena ZPVPJN, izpolnjen eden od elementov za priznanje aktivne legitimacije.

Glede na navedeno Državna revizijska komisija očitkov vlagatelja, ki se nanašajo na nestrokovnost in nevarnost centralne postavitve eTTL (z vidika varnosti za paciente in zdravstveno osebje, tveganj za odpoved sistema in za kibernetike napade itd.), neobstoja pravnih podlag za obdelavo osebnih podatkov in morebitno zapiranje trga lokalnih rešitev eTTL v bolnišnicah, vsebinsko ni obravnavala, saj vlagatelj zanje ni aktivno legitimiran. V posledici navedenega je Državna revizijska komisija kot nepotreben zavrnila tudi vlagateljev dokazni predlog za imenovanje izvedenca s področja zdravstvene informatike (ki ga je vlagatelj predlagal z namenom potrditve, da sporna zahteva po eni instanci ni ustrezna z vidika varnosti v zvezi z izmenjavo podatkov o pacientih).

Upoštevajoč navedeno in upoštevajoč pojasnjeno avtonomijo naročnika pri oblikovanju predmeta javnega naročila, ki v konkretnem primeru predstavlja odločitev naročnika o tem, da bo rešitev izvedena na eni, centralni instanci (in ne na več, lokalnih ravneh), Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj v okviru revizijskih navedb ni uspel izkazati, da je naročnik pri določitvi sporne zahteve ravnal v nasprotju z določbami 68. člena ZJN-3 in splošnimi načeli javnega naročanja.

II. Glede jasnosti oziroma pomanjkljivosti tehničnih specifikacij

II.a) Glede podatkov o opremi, infrastrukturi, kadrovski in organizacijski strukturi bolnišnic

Vlagatelj v zahtevku za revizijo z dne 25. 4. 2025 zatrjuje, da razpisna dokumentacija v delu tehničnih specifikacij za sklop 1 (implementacija informacijske rešitve eTTL), v točki 4.2.2, kjer je naročnik navedel: »Faza 1 obsega vse aktivnosti, potrebne za implementacijo Sistema eTTL v 26 bolnišnicah.«, ni dovolj jasna, ker naročnik ni podal informacij o tehničnem stanju opreme in infrastrukture v posamezni bolnišnici, njeni kadrovski in organizacijski strukturi ter morebitnih drugih posebnostih. Vlagatelj v nadaljevanju pojasnjuje posamezne razloge, zaradi katerih meni, da so potrebne podrobnejše informacije iz posamezne bolnišnice (tj. zaradi načrtovanja implementacijskih aktivnosti in usposabljanj, prilagoditve sistema, načrtovanja uvedbe, ocene kompleksnosti itd.) in poudarja, da so te informacije bistvene za oblikovanje ponudbene cene, načrtovanje potrebnih kadrovskih in materialnih virov ponudnika ter časovnega poteka aktivnosti.

Dalje vlagatelj naročniku očita, da so nejasne oziroma pomanjkljive tehnične specifikacije v točki 4.2.2.2 (na strani 63), kjer je navedeno, da mora dobavitelj v roku 15 dni od sklenitve pogodbe pripraviti ustrezen popoln spisek opreme, kadrov, oddelkov in prostorov v vseh 26 bolnišnicah in ga posredovati v potrditev naročniku (pri čemer je naročnik navedel tudi, najmanj katere informacije naj bi obsegal ta spisek). Vlagatelj navaja, da iz predmetne določbe ni mogoče jasno sklepati, katere obveznosti dobavitelja izhajajo iz tega, ter kdo preveri to opremo oziroma ali je ta oprema morda celo predmet tega naročila.

Naročnik je z odločitvijo o zahtevku za revizijo predmetnim revizijskim navedbam ugodil in (kot že navedeno) podal zavezo, da bo določbe razpisne dokumentacije v delu tehničnih specifikacij za sklop 1 dopolnil z dodatnimi informacijami (tj. podatki o trenutnem številu zaposlenih v posameznih bolnišnicah glede na vloge, s spremembo dinamike dokončanja Faze 1.3 in z zavezo o zagotovitvi zmogljivosti, nujno potrebnih za implementacijo eTTL, s strani posamezne bolnišnice), prav tako pa bo črtal obveznosti izvajalca glede priprave spiska (iz točke 4.2.2.2 tehničnih specifikacij).

Vendar pa vlagatelj v vlogi z dne 4. 6. 2025 zatrjuje, da naročnik s tem, kar je navedel v izreku odločitve o zahtevku za revizijo, dejansko ni ugodil zahtevku za revizijo, saj je vlagatelj uveljavljal bistveno večji nabor podatkov, potrebnih za pripravo ponudbe. Zahteval je namreč podrobne informacije o posameznih bolnišnicah (npr. tehnično stanje, kadri, delovni procesi, omrežna infrastruktura, prostori, pokritost z Wi-Fi signalom, kakovost signala, varnostne politike, uporabljena oprema in sistemi itd.), prav tako pa je zahteval razveljavitev celotnega postopka v sklopu 1 in ne le njegove dopolnitve. Ob tem dodaja, da sprememba dinamike dokončanja Faze 1.3 (glede na odstotek zaposlenih namesto glede na odstotek oddelkov) nima povezave s podatki, ki jih je vlagatelj zahteval in jih potrebuje za pripravo ponudbe. Tudi glede očitka v zvezi z zahtevanim seznamom opreme vlagatelj zatrjuje, da naročnik s tem, ko je črtal besedilo, ki se nanaša na obveznost dobavitelja glede priprave spiska, ni odpravil zatrjevane kršitve, saj razpisne dokumentacije ni dopolnil s spiskom opreme, kadrov, oddelkov in prostorov po posameznih bolnišnicah, prav tako pa ni naslovil temeljnega očitka, kdo bo ustrezno opremo zagotovil (dobavitelj ali bolnišnice). Naročnikova zaveza, da bodo na ravni vsake bolnišnice pravočasno zagotovljene tehnične, kadrovske, prostorske in druge zmogljivosti, nujno potrebne za implementacijo izbrane rešitve eTTL (razen tistih, ki jih mora skladno z razpisno dokumentacijo zagotoviti izbrani ponudnik), je po oceni vlagatelja povsem pavšalna, saj je omejena na nujno potrebne zmogljivosti, ki so popolnoma neopredeljene in so v domeni vsake posamezne bolnišnice, prav tako pa naročnik navaja, da naj bi nekatere zmogljivosti posameznih bolnišnic moral zagotoviti celo izbrani ponudnik, pri čemer iz razpisne dokumentacije ne izhaja, katere so to oziroma ali so predmet javnega naročila in jih je tako treba vključiti v ponudbeno ceno.

Upoštevajoč navedeno vlagatelj zatrjuje, da je naročnik zahtevku za revizijo v izpostavljenih delih ugodil le navidezno.

Naročnik v vlogi z dne 17. 6. 2025 navaja, da je v celoti sledil utemeljenih pomislekom vlagatelja iz zahtevka za revizijo in odpravil morebitne dvome v zvezi s tem, katera izhodišča bodo zagotovljena na strani bolnišnic in katera mora zagotoviti izvajalec, pri čemer poudarja, da vlagatelj želi, da bi naročnik vnaprej zajel podatke, ki so kvečjemu pomembni v fazi izvajanja pogodbe, zato vlagatelj s temi navedbami presega zakonsko dopustni okvir, saj teh informacij ni mogoče šteti kot bistvenih informacij za pripravo dopustne ponudbe v smislu 68. člena ZJN-3. Ob tem še pojasnjuje, da izvajalec ni dolžan zagotoviti vse potrebne infrastrukture, kadrov in prostorov, temveč le tisti del, ki mu je naložen v razpisni dokumentaciji in v skladu z zavezo naročnika, da bodo bolnišnice zagotovile vse preostalo podporno okolje, s čimer je naročnik nase v celoti prevzel breme in odgovornost zagotoviti izvajalcu v izvedbeni fazi vse potrebno za uspešno izvedbo projekta ter s tem prevzel tudi obligacijskopravne posledice v primeru, da tega ne bo izpolnil. Na kakšen način bo naročnik zagotovil sodelovanje vseh bolnišnic, je v pristojnosti naročnika in ne vpliva na oblikovanje ponudbene cene, saj se to prav tako nanaša na izvedbeno fazo. Glede spiska opreme naročnik navaja, da je predmetno določbo (z odločitvijo o zahtevku za revizijo oziroma s popravkom, objavljenim na Portalu javnih naročil dne 10. 6. 2025) črtal in odpravil morebitne dvoumnosti, zato vlagateljevi očitki nimajo več podlage, saj s tem, ko določbe ni več, odpade tudi potreba po razlagi njene vsebine.

Da bi naročnik moral podati podrobnejše informacije za posamezne bolnišnice in da je naročnikova zaveza o zagotovitvi nujno potrebnih zmogljivosti zgolj pavšalna, vlagatelj ponovno zatrjuje tudi v zahtevku za revizijo z dne 18. 6. 2025. Pri tem izpostavlja še, da mu ni jasno, na kakšni podlagi je navedena predmetna zaveza naročnika (ki je dejansko obveza bolnišnic) oziroma ali ima naročnik zanjo ustrezna soglasja bolnišnic.

Naročnik v vlogi z dne 1. 7. 2025 ponovno poudarja, da vse informacije, ki jih vlagatelj našteva kot manjkajoče (natančne verzije operacijskih sistemov, detaljne topologije omrežij, stopnja Wi-Fi pokritosti na posameznem oddelku, požarne pregrade ali upravljanje mobilnih naprav itd.), po naravi sodijo v fazo izvedbe projekta in ne v fazo priprave ponudbe. Navedeno izhaja neposredno iz tehničnih specifikacij in projektne zasnove, kjer je jasno določeno, da bo vse podrobnejše načrtovanje, analiza stanja, verifikacija tehničnih in organizacijskih predpogojev ter uskladitev konkretnih rešitev predmet (krovnega) projektnega plana, ki ga bo po sklenitvi pogodbe pripravil dobavitelj (izvajalec) skupaj z naročnikom. Naročnik dalje navaja, da so obveznosti izvajalca v zvezi s pripravo in potrjevanjem projektnega plana jasno določene, v to pa sodi tudi analiza obstoječega stanja v vseh bolnišnicah. Določbe tehničnih specifikacij (točka 4.1 in naslednje) namreč določajo, da bo dobavitelj (izvajalec) po sklenitvi pogodbe pripravil (krovni) projektni plan, ki bo med drugim zajemal predstavitev metodologije vodenja, podroben Ganttov diagram, scenarije testiranj, uvedbo, izobraževanja, vzdrževanje in strukturirano členitev projekta, pri čemer bo vključena tudi analiza stanja in specifik posameznih bolnišnic ter predlog uvajanja eTTL rešitve. V tem načrtu bo tudi jasno opredeljena dinamika vključevanja posameznih zdravstvenih ustanov, vključno z nalogami in odgovornostmi deležnikov, kot to izhaja iz komunikacijskega plana. Naročnik zato poudarja, da je ravno projektni plan predviden kot faza, v kateri se bodo v sodelovanju z bolnišnicami in ob aktivnem sodelovanju izvajalca izvedle vse analize, popisi in verifikacije, ki jih vlagatelj sedaj neutemeljeno zahteva že v razpisni dokumentaciji. Ob tem ponovno poudarja, da je s svojo zavezo, da bodo na ravni vsake posamezne bolnišnice pravočasno zagotovljene vse tehnične, kadrovske, prostorske in druge zmogljivosti, ki so nujno potrebne za implementacijo, v celoti prevzel tisti del odgovornosti, ki se nanaša na pripravo pogojev za izvedbo. Strukturiran ponudbeni predračun pa vsakemu ponudniku omogoča, da obvladuje svoja poslovna tveganja, saj za implementacijo eTTL podaja ločeno ceno za UKC Ljubljana, UKC Maribor, SB Celje ter za ostale bolnišnice po skupinah. Ponudniki lahko torej svojo

ceno prilagodijo predvideni zahtevnosti in obsegu dela po posameznih bolnišnicah, kar jim zagotavlja popolno možnost za ustrezno kalkulacijo in primerljivost ponudb. Dejstvo, da se lahko obseg izvedbe v posameznih bolnišnicah prilagodi, tako ne pomeni negotovosti, ki bi onemogočala pripravo ponudbene cene – ravno nasprotno, takšna fleksibilnost je v velikih in kompleksnih projektih povsem običajna in z razpisno dokumentacijo ustrezno urejena.

Vlagatelj v vlogi z dne 16. 7. 2025 poudarja, da navedba naročnika, da zahtevani podatki o okoljih (infrastrukturi) bolnišnic sodijo v izvedbeno fazo, dodatno kaže na to, da gre za informacije, ki so potrebne za podajo konkurenčne ponudbene cene. Te informacije so pomembne tudi za pripravo krovnega projektnega plana, za izdelavo katerega je 15-dnevni rok izrazito kratek, ta plan pa je namenjen planiranju in ne pridobivanju potrebnih informacij, kot to zatrjuje naročnik.

V okviru navedenih revizijskih navedb je med strankama sporno, ali je naročnik predmet javnega naročila določil dovolj jasno oziroma ali je posamezne zahteve zadostno opredelil.

V tej zvezi se gre najprej strinjati z vlagateljem, da mora naročnik predmet javnega naročila oziroma posamezne tehnične zahteve opisati jasno in nedvoumno, da imajo ponudniki za pripravo (popolne) ponudbe zadostne informacije. Potreba naročnika po določeni storitvi, blagu ali gradnji je po eni strani ena od osnovnih predpostavk, ki mora biti izpolnjena, da naročnik prične s postopkom oddaje javnega naročila, po drugi strani pa vodilo naročnika pri pripravi razpisne dokumentacije, saj je določitev vsebine pogojev in drugih zahtev v razpisni dokumentaciji, pa tudi izbira, določitev in uporaba meril, neločljivo povezana s predmetom javnega naročila. Na podlagi opisa predmeta javnega naročila, katerega način in obseg je odvisen predvsem od lastnosti predmeta in njegove kompleksnosti, se potencialni ponudniki seznanijo s potrebami naročnika in ocenijo, ali zahtevan predmet javnega naročila lahko ponudijo ter tudi za kakšno ponudbeno ceno.

Jasen opis predmeta tako predstavlja nujne informacije, ki jih potrebujejo ponudniki za pripravo dopustnih, medsebojno primerljivih in konkurenčnih ponudb. Kljub temu pa gre poudariti, da ZJN-3 naročniku ne nalaga, da pripravi vseobsegajočo dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, saj vsak ponudnik, ki se odloči sodelovati v postopku oddaje javnega naročila, nase prevzema tudi določena (poslovna) tveganja.

Ključni očitek vlagatelja v tem delu zahtevka za revizijo je, da naročnik v razpisni dokumentaciji ni podal informacij o tehničnem stanju opreme v posamezni bolnišnici, njeni kadrovski in organizacijski strukturi in morebitnih drugih posebnostih. Pravi namreč, da je za učinkovito in celostno implementacijo nujno, da ponudnik natančno pozna obstoječe stanje v posamezni bolnišnici, saj se obseg in zahtevnost implementacije med bolnišnicami lahko bistveno razlikuje.

Kot že navedeno, je naročnik določene informacije – kot se je zavezal z odločitvijo o zahtevku za revizijo – že podal s popravkom, objavljenim na Portalu javnih naročil dne 10. 6. 2025 (pod št. objave JN002643/2025-EUe16/01-P05). Med drugim je tako navedel podatke o zaposlenih v posameznih bolnišnicah glede na njihove vloge, s čimer je ugodil vlagateljevi zahtevi po podaji informacij o kadrovski in organizacijski strukturi v bolnišnicah. Glede na to, da je vlagatelj kot sporno izpostavljал obveznost izvajalca o pripravi spiska v zvezi s preverbo strojne opreme, mrežne infrastrukture, popisa oddelkov in prostorov za izobraževanje v bolnišnicah (v okviru izvajanja aktivnosti iz Faze 1.2 »Uvedba eTTL in osnovno usposabljanje« iz točke 4.2.2.2 tehničnih specifikacij) ter da je naročnik tudi v tem delu zahtevku za revizijo ugodil in črtal predmetno zahtevo, gre dalje pritrditi naročniku, da jasnost te zahteve ne more biti več sporna. S tem, ko je naročnik črtal obveznost izvajalca o preveritvi opreme, je namreč jasno, da navedeno ne predstavlja (več) obveznosti ponudnika, še manj pa, da bi moral ponudnik to opremo zagotoviti v okviru predmeta tega javnega naročila. Poleg tega gre poudariti, da je naročnik z izpostavljenim

popravkom na Portalu javnih naročil razpisno dokumentacijo dopolnil še z zavezo, da bodo na ravni posameznih bolnišnic pravočasno zagotovljene vse tehnične, kadrovske, prostorske in druge zmogljivosti, nujno potrebne za implementacijo eTTL. In čeprav je naročnik glede pravočasne zagotovitve vseh nujno potrebnih zmogljivosti na ravni bolnišnic podal le splošno zavezo (kar kot problematično izpostavlja vlagatelj), je iz navedenega vseeno mogoče jasno razbrati, da bodo vse potrebne zmogljivosti priskrbele bolnišnice (in torej ne ponudniki). Po presoji Državne revizijske komisije dejstvo, da je naročnik iz te zaveze izvzel zmogljivosti, ki jih mora skladno z razpisno dokumentacijo zagotoviti izbrani ponudnik, ne pomeni, da naročnik teh obveznosti ponudnika v razpisni dokumentaciji ni opredelil (kot to zatrjuje vlagatelj). Navedeno namreč pomeni le, da je naročnik iz predmetne zaveze izključil tiste obveznosti, ki jih mora skladno s posameznimi določbami razpisne dokumentacije (v kolikor te obstajajo v ostalih delih razpisne dokumentacije), zagotavljati ponudnik in jih posledično vključiti v ponudbeno ceno.

Vsled navedenemu se tako ni mogoče strinjati z vlagateljem, da naročnik v izpostavljenih delih dejansko ni ugodil njegovemu zahtevku za revizijo z dne 25. 4. 2025 in da iz razpisne dokumentacije ni mogoče razbrati, kdo preveri opremo in/ali jo zagotovi oziroma ali je ta morda celo predmet javnega naročila. Upoštevajoč izpostavljene (spremenjene) določbe razpisne dokumentacije gre namreč jasno sklepati, da zagotavljanje za implementacijo eTTL potrebnih zmogljivosti ne bremeni izvajalca, temveč naročnika oziroma posamezne bolnišnice (uporabnike).

Dalje Državna revizijska komisija ugotavlja, da iz revizijskih navedb ni mogoče razbrati, da vlagatelju ne bi bilo jasno, katere aktivnosti mora izvesti v okviru zahtevanega predmeta javnega naročila. Med strankama namreč ni sporno, da mora dobavitelj v okviru implementacije eTTL (Faza 1) izvesti vse aktivnosti, potrebne za implementacijo sistema v bolnišnicah (kar izhaja iz točke 4.2.2 tehničnih specifikacij). Četudi pa se zahtevane informacije nanašajo na izvajanje posameznih aktivnosti, od naročnika v fazi priprave razpisne dokumentacije ni mogoče zahtevati, da poda prav vse informacije, ki se dejansko nanašajo na izvajanje pogodbenih obveznosti. Dejstvo, da so določene informacije potrebne v izvedbeni fazi, tako še ne pomeni, da so vse te informacije nujne tudi za pripravo ponudbene cene, kot to zatrjuje vlagatelj.

Državna revizijska komisija se glede na navedeno strinja z naročnikom, da vlagatelj, poleg informacij, ki jih je naročnik že podal v (prvotni in s popravkom z dne 10. 6. 2025 spremenjeni) razpisni dokumentaciji, od naročnika zahteva podrobne podatke, ki so ključni v izvedbeni fazi, ko bo dobavitelj že izvajal posamezne aktivnosti ob uvajanju sistema (npr. ustreznost in velikost prostorov za izobraževanja, ustreznost tehnične opreme in omrežne arhitekture ipd.). Posledično gre ugotoviti, da vlagatelj zahteva pretiran nabor podatkov, za katere mu ni mogoče pritrditi, da jih potrebuje (že) v ponudbeni fazi.

V posledici vsega navedenega Državna revizijska komisija ne more zaključiti, da naročnik predmeta javnega naročila v delih, v katerih že sam ni ugodil vlagateljevi zahtevi po podaji dodatnih informacij, ni določil dovolj jasno oziroma da bi bile tehnične specifikacije v spornih delih pomanjkljive.

II.b) Glede roka za izvedbo

Vlagatelj opozarja, da četudi bi bilo ugotovljeno, da razpisna dokumentacija v izpostavljenem delu (glede obveznosti dobavitelja o pripravi spiska) ni nejasna, je izvedba implementacije v roku, ki ga je določil naročnik (tj. 5 mesecev) zanj kot ponudnika nepredvidljiva in ne more cenovno ovrednotiti ponudbe. Če namreč ne bo obveznosti dobavitelja za zagotovitev ustrezne opreme, potem to bremeni naročnika oziroma posamezne bolnišnice, kar pa zahteva čas, usklajevanje in

proračunska sredstva, navedeno pa lahko povzroči zastoje pri izvedbi implementacije in je ne bo mogoče končati v roku 5 mesecev. Enak vpliv ima pa oceni vlagatelja tudi okoliščina, da mora naročnik na strani lokalnih HIS poskrbeti za potrebne nadgradnje (za kar je naročnik v odgovoru, objavljenim na Portalu javnih naročil 18. 4. 2025 ob 14.51 navedel, da bo treba izvesti še ločena javna naročila). Na podlagi navedenega vlagatelj ocenjuje, da bo imel v nekaterih bolnišnicah na voljo le polovico predvidenega časa, zaradi odsotnosti informacij o obstoječi opremi in zagotovitvi potrebne opreme pa ne more časovno načrtovati izvedbe implementacije ter posledično ne more oblikovati ponudbene cene in pripraviti konkurenčne ponudbe.

Naročnik na predmetni očitke odgovarja, da vlagatelj spregleda ključna pogodbeno zagotovila naročnika in upravljavca, ki izrecno urejajo tovrstne obveznosti in s tem zagotavljajo izvajalcu stabilno in predvidljivo okolje za izvedbo implementacije. Navaja, da je v vzorcu pogodbe jasno določeno, da se naročnik in upravljavec obvezujeta, da bosta izvajalcu pravočasno zagotavljala razpoložljivost kadrov, potrebne prostore, dokumentacijo in informacije ter sodelovala tako, da se vse pogodbene obveznosti izvršijo pravočasno in v obojestransko korist, navedeno pa vključuje tudi zavezo, da bosta izvajala svoje obveznosti in naloge v dogovorjenih rokih ter izvajalca pravočasno obveščala o vseh okoliščinah, ki bi lahko vplivale na izvedbo pogodbe. Dodatno se upravljavec posebej obvezuje, da bo omogočil dostop izvajalčevemu osebju do vseh potrebnih prostorov in opreme ter zagotovil sodelovanje lastnega osebja (vključno z IT in ključnimi uporabniki), kar dodatno zmanjšuje tveganje za kakršnekoli zastoje zaradi pomanjkanja sodelovanja s strani bolnišnic ali drugih deležnikov. Na podlagi navedenega naročnik poudarja, da pogodbeno določila izrecno razmejujejo odgovornost naročnika in upravljavca ter zagotavljajo obveznosti, ki jih morata izpolnjevati za uspešno izvedbo projekta, pri čemer bi neizpolnitev katere koli od teh obveznosti pomenila kršitev pogodbe s strani naročnika oziroma upravljavca, izvajalec pa bi lahko uveljavljal pravno varstvo v okviru pogodbenega razmerja (med drugim institut upniške zamude). Dalje naročnik pojasnjuje, da iz vsebine razpisne dokumentacije in pogodbenih določil izhaja, da naročnik od izvajalca pričakuje izvedbo implementacije v sodelovalnem in koordiniranem okolju, kjer so časovni in tehnični pogoji izrecno določeni, s čimer naročnik ni preložil tveganj na izvajalca (kot zatrjuje vlagatelj), temveč jih je v pogodbi razporedil med pogodbeni stranki v skladu z načelom uravnoteženosti tveganj. Ob tem navaja še, da vlagatelj neutemeljeno izhaja iz predpostavke, da bi moral naročnik vnaprej natančno opredeliti dinamiko in izvedbo aktivnosti drugih akterjev (npr. bolnišnic), kar je glede na predmet in naravo projekta preprosto nerazumno in neskladno z načelom sorazmernosti. V primeru, kot je ta, kjer gre za projekt nacionalnega pomena in sodelovanje več subjektov, je ustrezno, da naročnik vzpostavi organizacijski in pogodbeni okvir sodelovanja, ne pa da vnaprej določa vse termine in aktivnosti tretjih subjektov, ki niso neposredni ponudniki. Vse navedeno pa je naročnik še dodatno podkrepil z zavezo, ki jo bo dodal v razpisno dokumentacijo (kot je to navedel v izreku odločitve o zahtevku za revizijo), da bodo na ravni vsake posamezne bolnišnice pravočasno zagotovljene tehnične, kadrovske, prostorske in druge zmogljivosti, nujno potrebne za implementacijo izbrane rešitve eTTL (razen tistih, ki jih mora skladno z razpisno dokumentacijo zagotoviti izbrani ponudnik).

Vlagatelj v vlogi z dne 4. 6. 2025 vztraja pri očitku o nepredvidljivosti 5-mesečnega roka za izvedbo in v zvezi z navedbami naročnika v tem delu navaja, da naročnik (Ministrstvo za zdravje) in upravljavec (NIJZ) nista bolnišnica. Slednja sta se v 21. členu vzorca pogodbe zavezala, da bosta zagotovila razpoložljivost svojih kadrov in ne kadrov bolnišnic, prav tako pa tudi dodatne obveze upravljavca iz tega člena pogodbe niso obveznosti iz sfere bolnišnic. Vlagatelj tako zatrjuje, da naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo zavaja, saj predmetne obveznosti naročnika in upravljavca ne zmanjšujejo tveganj, ki izvirajo iz sfere bolnišnic. Poudarja, da glede na predmet in naravo projekta, kot je implementacija sistema v 26 bolnišnicah, bolnišnice niso drugi akterji oziroma tretji subjekti, kot to zatrjuje naročnik. Tudi na tem mestu vlagatelj zavezo naročnika o zagotovitvi vseh nujnih zmogljivosti s strani bolnišnic označi za pavšalno in neustrezno, pri čemer

mu (upoštevajoč naročnikovo navedbo, da odločitve bolnišnic niso v pristojnosti naročnika) tudi ni jasno, na kakšni podlagi bo ta zaveza bolnišnic lahko realizirana.

Naročnik v vlogi z dne 17. 6. 2025 v zvezi z nadgradnjo vseh sistemov HIS poudarja, da v danem primeru (upoštevajoč odgovor, ki ga je podal na Portalu javnih naročil) ni ključno, kdaj bo izvedeno javno naročilo za nadgradnjo HIS, saj morajo ponudniki razvijati funkcionalnosti na način, da bodo delovale tudi brez te nadgradnje.

Državna revizijska komisija na podlagi vpogleda v razpisno dokumentacijo najprej ugotavlja, da je naročnik v tehničnih specifikacijah v točki 4.2.2.1 za Fazo 1.1 (tj. prenos eTTL v produkcijo na ravni bolnišnic) določil:

»Rok za dokončanje Faze 1.1 je 5 mesecev od sklenitve pogodbe za nakup in implementacijo eTTL (vendar najkasneje do 31. 5. 2026).«.

Upoštevalo navedeno gre ugotoviti, da je naročnik rok za izvedbo predmetne faze jasno določil, pri čemer vlagatelj ne zatrjuje, da bi bil ta rok (v osnovi) prekratek, temveč da je nepredvidljiv in da iz razlogov na strani naročnika oziroma posameznih bolnišnic ne more načrtovati izvedbe aktivnosti ter zaradi tega da v posameznih bolnišnicah (verjetno) ne bo imel na voljo celotnega predvidenega časa za izvedbo.

Glede na predmetne revizijske navedbe Državna revizijska komisija ugotavlja, da se te nanašajo na hipotetične situacije, do katerih bi lahko prišlo med izvajanjem pogodbe, in sicer do morebitne zamude pri izvajanju aktivnosti oziroma pogodbenih obveznosti zaradi razlogov na strani naročnika (npr. zaradi zagotovitve ustrezne opreme v bolnišnicah in zaradi nadgradenj oziroma prilagoditve sistemov HIS, potrebnih za integracijo eTTL). V tej zvezi gre poudariti, da iz osnutka pogodbe za implementacijo eTTL (drugi odstavek 37. člena) jasno izhaja, da lahko naročnik izvajalcu zaračuna pogodbeno kazen za zamudo pogodbenih obveznosti, če razlog za zamudo ne izvira iz sfere naročnika. Navedeno pomeni, da izvajalec ne odgovarja za zamudo, v kolikor so razlogi za zamudo na strani naročnika. Prav tako se gre strinjati z naročnikom, da bo izvajalec v primeru kršitve pogodbe s strani naročnika oziroma upravljavca lahko uveljavljal varstvo svojih pravic v okviru pogodbenega razmerja in pravil obligacijskega prava. Navedeno pa tako pomeni, da morebitne zamude ali neizpolnitev obveznosti na strani naročnika in upravljavca ne vplivajo na cenovno ovrednotenje ponudbe, kot to zatrjuje vlagatelj.

Upoštevalo navedeno in upoštevalo dejstvo, da je predmetni rok za izvedbo faze 1.1 v razpisni dokumentaciji jasno določen (pri čemer vlagatelj ne zatrjuje, da je ta rok v osnovi prekratek), Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagateljev očitek, da zaradi nepredvidljivosti izvedbenega roka ne more cenovno ovrednotiti ponudbe, ni utemeljen.

II.c) Glede soglasij bolnišnic in izvedljivosti predmeta javnega naročila

Kljub temu, da vlagatelj že v okviru očitka o nezakonitosti zahteve po eni instanci (med drugim) zatrjuje, da takšna zasnova tudi ni bila usklajena z bolnišnicami in da bi naročnik moral izkazati, da ima pooblastilo bolnišnic za izvajanje javnega naročila oziroma vsaj njihovo soglasje, predmetni očitek uveljavlja še kot samostojen očitek (v okviru očitka o nejasnosti in pomanjkljivosti tehničnih specifikacij).

V tej zvezi vlagatelj v zahtevku za revizijo z dne 25. 4. 2025 navaja, da so bolnišnice kot samostojni pravni subjekti in javni naročniki bistveno vključene v izvedbo predmetnega javnega naročila, zato bi morale pri implementaciji sistema eTTL sodelovati na več načinov, in sicer

dovoliti izvajalcu izvedbo aktivnosti v svojem informacijskem okolju, zagotoviti sodelovanje ustreznega kadra, ter zagotoviti potrebno strojno in infrastrukturno opremo oziroma ustrezna finančna sredstva. Ker gre po oceni vlagatelja za bistveno sodelovanje s strani bolnišnic, bi te po njegovem mnenju v tem postopku morale nastopati kot sopodpisniki oziroma naročniki, ali pa bi moral naročnik izkazati, da je za njihovo sodelovanje pridobil pooblastilo ali vsaj soglasje. V nasprotnem primeru vlagatelj opozarja, da nima nikakršnega zagotovila, da bodo vse predvidene bolnišnice dejansko sodelovale pri implementaciji, čeprav bo moral ponudbo oblikovati ob predpostavki izvedbe v vseh 26 bolnišnicah. Razlika med ponudbeno ceno, če bi implementacija vključevala vse bolnišnice, ali pa le nekatere od njih, pa je po navedbah vlagatelja bistvena. Zaradi tveganj, ki izhajajo iz te negotovosti, vlagatelj meni, da je prišlo do kršitve temeljnih načel javnega naročanja, zlasti načel transparentnosti in enakopravne obravnave.

V zahtevku za revizijo z dne 14. 5. 2025 vlagatelj dodatno navaja, da implementacija v vseh 26 bolnišnicah (skladno s točko 4.2.2 tehničnih specifikacij in 9. členom vzorca pogodbe za nakup in implementacijo rešitve) predstavlja prevzemni kriterij in pogoj za plačilo, pri čemer naročnik ne razpolaga z nobenim formalnim mehanizmom, pooblastilom ali jamstvom, da bodo vse bolnišnice dejansko pristopile k implementaciji novega sistema. Vlagatelj zato meni, da je predmet naročila objektivno neizvedljiv, posledično pa tudi ponudniki ne morejo oblikovati dopustnih in konkurenčnih ponudb. Poleg tega opozarja, da bi morebitna zavrnitev sodelovanja posameznih bolnišnic preprečila izpolnitev pogodbenih obveznosti izbranega izvajalca, kar bi imelo za posledico neizpolnjevanje prevzemnih pogojev, zadržanje plačil in unovčenje zavarovanja za dobro izvedbo del. Vlagatelj posebej izpostavlja, da naročnik v svojih odgovorih ni zagotovil, da bodo vse bolnišnice dolžne pristopiti k implementaciji eTTL, temveč je zgolj navedel, da jih bo opozoril na obveznosti arhiviranja ob morebitni opustitvi lokalnih rešitev. Navedeno po mnenju vlagatelja ne zadostuje za izpolnitev pogoja izvedbe implementacije v vseh 26 bolnišnicah.

Naročnik na predmetni očitke odgovarja, da skladno z načrtom digitalne preobrazbe zdravstva vzpostavlja sistem, ki ga bo uporabljalo 26 bolnišnic kot končnih uporabnikov rešitve, brez da bi ti morali formalno nastopati kot naročniki. Zatrjuje, da je takšna ureditev skladna z ZJN-3, saj zakon ne zahteva skupnega naročanja ali soglasij s strani uporabnikov, če ti niso naročniki, niti zakon niti praksa Državne revizijske komisije pa ne preprečujeta, da naročnik določi druge subjekte kot uporabnike rešitve (kar je v izključni pristojnosti naročnika). Dalje navaja, da morebitno nesodelovanje posameznih bolnišnic ne vpliva na veljavnost postopka, saj izvajalec ne prevzema obveznosti, ki bi bile odvisne od njihovih ravnanj. Plačilo je vezano na dejansko izvedbo po posamezni bolnišnici, kar zmanjšuje poslovna tveganja za izvajalca in omogoča transparentno oblikovanje cene. Naročnik je določil, da se implementacija in plačilo izvajata ločeno za vsako bolnišnico, kot izhaja tudi iz 9. člena vzorca pogodbe. Poudarja, da morajo ponudniki ponudbo oblikovati ob predpostavki maksimalnega obsega (tj. implementacije v vseh 26 bolnišnicah), pri čemer je omogočena postopna izvedba, vključno z možnostjo zgodnejšega izvajanja izobraževanj. Naročnik tako zaključuje, da je obseg, zahteve in pogoje jasno določil, zaradi česar ni podlage za očitke o kršitvah ZJN-3, vlagateljeve trditve pa temeljijo na napačni razlagi obveznosti naročnika.

V vlogi z dne 4. 6. 2025 vlagatelj (smiselno) navaja, da naročnikove avtonomije glede oblikovanja predmeta javnega naročila in določitve uporabnikov ni mogoče razumeti na način, da bi lahko naročnik predmet javnega naročila (informacijski sistem) naročal za t. i. tretje subjekte (bolnišnice), pri katerih bo moral izvajalec tudi izvesti predmet – kar terja poznavanje bolnišničnega okolja/infrastrukture/kadrov in ostalih potrebnih podatkov za izvedbo (ki jih naročnik ni zagotovil) in za uspešno implementacijo zahteva tudi aktivno sodelovanje bolnišnic – saj v danem primeru ne gre le za vprašanje, kdo bo uporabljal rezultat naročila. Vlagatelj dalje zavrača navedbe naročnika, da slednji izvajalcu ne nalaga obveznosti, ki bi bile odvisne od ravnanj tretjih oseb (bolnišnic), saj so vse reference vezane na bolnišnice, prav tako pa mora primopredajni

zapisnik podpisati vsaka bolnišnica. Vlagatelj ne razume naročnikovih navedb, da bo obseg dejansko izvedenih storitev lahko manjši, izvajalec pa upravičen do plačila za izvedbo v obsegu dejanskega sodelovanja bolnišnic, saj da tega iz določil razpisne dokumentacije ni razbrati.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo z dne 18. 6. 2025 navaja, da se je z odgovorom naročnika, objavljenim na Portalu javnih naročil z dne 7. 5. 2025 (s katerim je naročnik odgovoril, da ne ne posega v pogodbe, sklenjene med ponudniki in posameznimi bolnišnicami), pokazalo, da je razpisan predmet naročila neizvedljiv, saj naročnik nima nobene garancije (kaj šele pooblastila) bolnišnic (ki so samostojni pravni subjekti) za izvajanje predmetnega javnega naročila. Ob sklicevanju na posamezne določbe razpisne dokumentacije (tehnične specifikacije, vzorec pogodbe) vlagatelj zatrjuje, da predmet naročila predstavlja implementacija eTTL v vseh 26 bolnišnicah, kar predstavlja prevzemni kriterij in pogoj za plačilo ponudbene cene za to postavko, prav tako naročnik tudi ostale roke veže na dokončanje v vseh bolnišnicah. Tega, da je predmet javnega naročila implementacija v vseh 26 bolnišnicah, naročnik ni spremenil niti s popravkom z dne 10. 6. 2025, vendar pa je naročnik z odgovorom, objavljenim na Portalu javnih naročil 9. 6. 2025 ob 11.09 (s katerim je odgovoril, da izvajalec ne prevzema obveznosti izvedbe v vseh 26 bolnišnicah kot neločljive celote, temveč bo storitve izvajal v bolnišnicah, ki bodo pristopile k implementaciji, manjše število implementacij pa bo kot okoliščina na strani naročnika vplivala le na obseg izvedenih storitev in na višino izplačanega nadomestila) vnesel takšno nejasnost, da se ne ve, kaj naročnik sploh zahteva. Navedeno nasprotuje dosedanjim kot tudi naknadno spremenjenim tehničnim specifikacijam (ki jih je naročnik spremenil s popravkom, objavljenim 10. 6. 2025), kjer je še vedno prevzemni kriterij in obveznost dokončanja implementacije v vseh 26 bolnišnicah. Ob tem vlagatelj izpostavlja, da se je naročnik zavezal, da bodo zmogljivosti zagotovljene na ravni vsake posamezne bolnišnice in ne le na ravni tistih bolnišnic, ki bodo pristopile k projektu, kar naj bi jasno kazalo na to, da je predmet implementacija v vseh bolnišnicah. Ker pa se bodo bolnišnice prosto odločale o implementaciji, vlagatelj kot izbrani ponudnik ne bo mogel izpolniti svojih pogodbenih obveznosti, tj. uvesti eTTL v vseh 26 bolnišnic, predmet naročila pa je tako iz razloga, ker naročnik nima nobenih zagotovil in mehanizmov, da bo eTTL uveden v vseh 26 bolnišnic, neizvedljiv.

Naročnik v vlogi z dne 1. 7. 2025 navaja, da je v odločitvi o zahtevku za revizijo in vlogi z dne 17. 6. 2025 obširno pojasnil, zakaj ne drži, da je implementacija eTTL v vseh 26 bolnišnic prevzemni kriterij in pogoj za plačilo ponudbene cene. Poudarja, da razpisne dokumentacije ni možno razlagati na način, da se izolirano razlaga le en njen del, ampak je potrebno pri razlagi razpisne dokumentacije in zahtev naročnika upoštevati celotno razpisno dokumentacijo. Iz osnutka pogodbe jasno izhaja, kdaj pride do prevzema izvedenih storitev in katere so obveznosti izvajalca ter kdaj je upravičen do plačila. Odgovor, ki ga izpostavlja vlagatelj (s katerim je naročnik odgovoril, da ne posega v sklenjene pogodbe bolnišnic), se ni nanašal na predmet tega javnega naročila, ampak na vprašanje potencialnega ponudnika: *»Ali bo moral izbrani ponudnik, če bo to isti kot je nameščal eTTL posameznim bolnišnicam, že prejeta sredstva vrniti naročnikom ali dopuščate dvojna plačila izbranemu ponudniku«*. Iz predmetnega odgovora ni moč napraviti zaključka, da je razpisan predmet naročila neizvedljiv, pri čemer je izvedljivost predmeta razvidna iz tehničnih specifikacij in se bo jasno pokazala v izvedbeni fazi javnega naročila, ko se bo eTTL implementiral. Naročnik ponovno poudarja, da je predmet pogodbe jasno razviden iz razpisne dokumentacije in osnutka pogodbe – tj. implementacija eTTL v vseh 26 bolnišnicah. Vendar pa ker naročnik ne more vedeti, kaj vse se bo dogajalo na ravni vseh 26 bolnišnic v izvedbeni fazi, je predvidel, da se implementacija (ter prevzem) izvede po posameznih bolnišnicah in tudi plačila vezal na implementacije v posameznih bolnišnicah. Možnost, da bo izvajalec storitve izvajal v manj kot 26 bolnišnicah, predstavlja t. i. vnaprej predvideno spremembo, do katere bi (teoretično) lahko prišlo tekom izvajanja pogodbe, ta pa ne predstavlja tveganja vlagatelja, ki bi vplivalo na možnost ustreznega oblikovanja ponudbene cene. Vključitev vnaprej predvidene spremembe ne pomeni, da je nejasno, kaj naročnik zahteva, temveč si je slednji z njo zagotovil izvedbo predmeta

javnega naročila tudi v primeru, če pride do objektivne okoliščine, ki bi onemogočala implementacijo v posamezni bolnišnici, izvajalcu pa za ta primer zagotovil plačilo za opravljene storitve. Vlagatelj posledično ne more trditi, da v kolikor v vseh 26 bolnišnicah implementacija ne bo izvedena, obveznosti izvajalca ne bodo zaključene.

Vlagatelj v vlogi z dne 16. 7. 2025 navaja, da naročnik razen pavšalnih navedb ne zmore konkretnih navedb v zvezi z obveznostjo implementacije v 26 bolnišnicah in samim prevzemom, pri čemer je jasno odgovoril, da ne posega v pogodbe, sklenjene med ponudniki in posameznimi bolnišnicami glede že implementiranih eTTL. Naročnik je tako glede predmeta javnega naročila netransparenten in zavajajoč, pri čemer njegova navedba, da se bo izvedljivost predmeta jasno pokazala v izvedbeni fazi, kaže na to, da naročnik razpisuje implementacijo sistema v vseh 26 bolnišnicah, brez da bi bilo to sploh izvedljivo. Poudarja, da ne drži, da možnost, da bo izvajalec izvedel storitve v manj kot 26 bolnišnicah predstavlja vnaprej predvideno spremembo, saj ta iz razpisne dokumentacije ne izhaja. Členitev ponudbenega predračuna pa ne daje odgovora na to, kakšne so obveznosti ponudnika, saj naročnik oddaja enovito javno naročilo implementacije v vseh 26 bolnišnicah, ki pa ni izvedljiva oziroma je negotova, brez dvoma pa to vpliva na možnost oblikovanja ustrezne ponudbene cene, saj ponudnik za kalkulacijo stroškov in dela potrebuje izvedljiv in jasno definiran predmet javnega naročila, ki je obveznost naročnika in ne ponudnika (vlagatelja).

V zvezi z očitkom vlagatelja, da naročnik ni izkazal obstoja soglasij bolnišnic za izvedbo predmeta javnega naročila, Državna revizijska komisija ugotavlja, da v danem primeru razmerja, ki jih ima naročnik z bolnišnicami, ne vplivajo na vlagateljev položaj. Iz obeh osnutkov pogodb za sklop 1 je namreč razvidno (in kar izpostavlja tudi naročnik), da bo izbrani ponudnik obe pogodbi za izvedbo predmetnega javnega naročila sklenil z naročnikom ter upravljavcem (NIJZ) in ne s posameznimi bolnišnicami. Navedeno pomeni, da dejstvo, ali ima naročnik soglasja bolnišnic za izvedbo postopka, kljub nasprotnemu zatrjevanju vlagatelja, ne vplivajo na njegov položaj v smislu, da bi mu bilo zaradi tega onemogočeno ali bistveno oteženo sodelovanje v postopku oddaje javnega naročila in s tem onemogočena ali bistveno otežena možnost pridobitve naročila. Posledično Državna revizijska komisija za predmetni očitek ugotavlja, da zanj vlagatelj ni aktivno legitimiran in ga posledično ni vsebinsko obravnavala.

Dalje je med strankama sporna določitev predmet javnega naročila, upoštevajoč naročnikov odgovor, ki ga je ta na vprašanje zainteresiranega ponudnika:

»Ali je naročnik pridobil soglasje vseh 26 bolnišnic o sodelovanju pri projektu? Ali je naročnik pridobil soglasje o obvezni pripravi in financiranju okolja za uvedbo e-TTL-ja v okoljih bolnišnic? Ali je lahko brez soglasja bolnišnic/uporabnikov sploh prevzemni kriterij uvedba v vseh bolnišnicah vsaj na enem oddelku? Ali lahko naročnik postavi prevzemne kriterije na tak način, da ne more ne časovno ne finančno vplivati na njih? Ali je to smiselno? Ali izvedljivo?«

na Portalu javnih naročil podal 9. 6. 2025 ob 11.09:

»Naročnik ima pravico in pristojnost, da v skladu z lastno organizacijsko in upravljavsko strukturo določi predmet javnega naročila, njegove uporabnike ter organizacijski okvir izvajanja naročila.

Naročnik je v razpisni dokumentaciji jasno in pregledno določil, da se implementacija sistema eTTL izvaja po posameznih bolnišnicah, kar izhaja tudi iz 9. člena vzorca pogodbe, kjer je določeno, da se storitve implementacije izvajajo v vsaki bolnišnici posebej, prevzem (primopredaja) se opravi ločeno po posameznih bolnišnicah, in tudi plačilo se izvrši ločeno po vsaki bolnišnici, na podlagi potrjenega primopredajnega zapisnika za vsako posamezno bolnišnico. Navedeno pomeni, da izvajalec ne prevzema obveznosti izvedbe v vseh 26

bolnišnicah kot neločljive celote, temveč bo storitve izvajal v bolnišnicah, ki bodo pristopile k implementaciji. V kolikor bo število implementacij manjše od predvidenih 26, bo to predstavljalo okoliščino na strani naročnika in bo posledično vplivalo le na obseg izvedenih storitev ter ustrezno tudi na višino izplačanega nadomestila.

Naročnik bo s popravkom razpisno dokumentacijo dopolnil z zavezo, da bodo na ravni vsake posamezne bolnišnice pravočasno zagotovljene tehnične, kadrovske, prostorske in druge zmogljivosti, nujno potrebne za implementacijo izbrane rešitve eTTL (razen tistih, ki jih mora skladno z razpisno dokumentacijo zagotoviti izbrani ponudnik).«.

Državna revizijska komisija na podlagi vpogleda v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila pritruje vlagatelju, da predmet javnega naročila predstavlja implementacija sistema eTTL v 26 bolnišnicah. Vendar pa se ob tem strinja z naročnikom, da možnost, da bo implementacija eTTL izvedena v manj kot 26 bolnišnicah, ne predstavlja tveganja vlagatelja, ki bi vplivalo na možnost ustreznega oblikovanja ponudbene cene. Kot pravilno izpostavlja naročnik, so namreč v ponudbenem predračunu cene za implementacijo razdeljene v ločene postavke po posameznih bolnišnicah oziroma po skupinah bolnišnic (določenih v točki 5.1 tehničnih specifikacij). Na podlagi tega tako ponudniki podajo ločeno ceno za bolnišnice v posamezni skupini, kjer enoto predstavlja posamezna (tj. ena) bolnišnica iz te skupine. Čeprav torej predmet javnega naročila predstavlja implementacija sistema v 26 bolnišnicah, se je, upoštevajoč izpostavljeno strukturo ponudbenega predračuna, treba strinjati z naročnikom, da ta ponudnikom omogoča, da ponudijo diferencirane cene, ki upoštevajo dejanski obseg dela, predvidene stroške in specifične okoliščine vsake posamezne bolnišnice ali skupine bolnišnic. Ob tem gre dodati, da tudi iz tehničnih specifikacij (točka 4.2) in osnutka pogodbe o implementaciji sistema (15. člen) jasno izhaja, da se implementacija eTTL izvaja po posameznih bolnišnicah in da se prevzem implementirane rešitve opravi v vsaki posamezni bolnišnici. Navedeno pomeni, da prevzemni kriterij za plačilo ne predstavlja implementacija sistema v vseh 26 bolnišnicah, kot to zatrjuje vlagatelj.

Državna revizijska komisija se tako, upoštevajoč navedeno, ne more strinjati z vlagateljem, da je naročnik z izpostavljenim odgovorom na Portalu javnih naročil vnesel takšno nejasnost glede predmeta javnega naročila, da bi bil ta neizvedljiv oziroma da ponudniki na podlagi tega ne morejo podati (konkurenčne) ponudbene cene. Soglašati gre z naročnikom, da dejstvo, da je naročnik dopustil možnost, da se implementacija eTTL morebiti ne bo izvedla v vseh 26 bolnišnicah, ne posega v pravico ponudnikov do oblikovanja cene, saj je z razpisno dokumentacijo (tehničnimi specifikacijami in ponudbenim predračunom) jasno določeno, da bo izvajalec prejel plačilo sorazmerno izvedenim storitvam, tj. za toliko implementacij, kot jih bo dejansko izvedel.

V posledici ugotovljenega Državna revizijska komisija ne more zaključiti, da je predmet javnega naročila, določen s tehničnimi specifikacijami, ob upoštevanju odgovora, ki ga je naročnik podal na Portalu javnih naročil 9. 6. 2025 ob 11.09, neizvedljiv oziroma da je ponudnikom s tem onemogočeno oblikovanje ponudbene cene.

II.d) Glede pojma »uvedba eTTL«

Vlagatelj navaja, da je razpisna dokumentacija nejasna tudi iz razloga, ker na več mestih omenja »uvedbo eTTL« kot eno izmed dobaviteljevih obveznosti, a hkrati ne določa, katere aktivnosti bo moral dobavitelj v okviru uvedbe eTTL sploh izvesti, niti ne opredeljuje, kdaj bo naročnik štel, da je uvedba sistema uspešno zaključena. Ob sklicevanju na vsebino točke 4.2.2 tehničnih specifikacij, kjer je Faza 1 implementacije eTTL razdeljena na Fazo 1.1 (prenos v produkcijo) in Fazo 1.2 (uvedba eTTL in usposabljanje), vlagatelj meni, da iz razpisne dokumentacije jasno izhaja, da uvedba sistema ni enaka prenosu v produkcijo niti usposabljanju uporabnikov, temveč

predstavlja ločeno fazo z ločenimi aktivnostmi, ki pa niso opredeljene. Ker v razpisni dokumentaciji ni pojasnjeno, katere obveznosti ima dobavitelj v okviru uvedbe sistema eTTL, vlagatelj zatrjuje, da ne more vedeti, katere stroške mora vključiti v ponudbeno ceno in kako oblikovati konkurenčno ponudbo, zaradi te nejasnosti pa razpisna dokumentacija dopušča več interpretacij in vodi v neprimerljivost ponudb (saj si ponudniki lahko različno razlagajo obseg svojih obveznosti), kar predstavlja kršitev četrtega odstavka 68. člena ZJN-3 in temeljnih načel javnega naročanja.

Naročnik navaja, da vlagatelj razpisno dokumentacijo v spornem delu napačno razume oziroma jo poskuša prikazati kot nejasno, čeprav je ob pravilnem in sistematičnem branju tehničnih specifikacij, zlasti poglavja 4.2, vsebina jasno opredeljena. V tej zvezi izpostavlja, da iz tehničnih specifikacij izhaja, da je implementacija sistema eTTL v okviru Faze 1 sestavljena iz Faze 1.1 (prenos v produkcijo) in Faze 1.2 (uvedba eTTL in osnovno usposabljanje), pri čemer se slednja v celoti nanaša na uvedbo sistema v bolnišnicah in vključuje natančno opredeljene aktivnosti, ki jih mora izvesti dobavitelj (določene v poglavju 4.2.2.2). Ko bo dobavitelj izvedel vse aktivnosti, zahtevane v poglavju 4.2.2.2, bo s tem zaključil Fazo 1.2, s čimer bo izpolnjen tudi pogoj za del plačila, ki je vezan na zaključek Faze 1.2. Naročnik poudarja, da nobena zahteva v razpisni dokumentaciji ni vezana na dokončanje »uvedbe eTTL«, temveč so obveznosti izvajalca vezane na dokončanje celotne Faze 1.2, vsebina katere je jasno določena, zato natančnejša delitev aktivnosti znotraj Faze 1.2 na »uvedbo eTTL« in »osnovno izobraževanje« ni niti nujna niti ni pomembna za namen priprave ponudbe, saj je z vidika ponudnika pomembno le, da je jasno, kaj se od njega zahteva v okviru izvedbe te faze. Tudi obrazec »Strukturirana ponudba«, kjer je pri postavitvi »Implementacija eTTL (vključno z uvedbo)« navedeno, da je vključena uvedba, ne potrjuje trditve vlagatelja o nejasnosti, temveč ravno nasprotno odraža dejstvo, da je uvedba sestavni del celovite implementacije, kar je skladno z vsebino poglavja 4.2 tehničnih specifikacij. Naročnik tako navaja, da v nasprotju z vlagateljevimi navedbami ni mogoče zaključiti, da pojem »uvedba« ni določen ali da bi bil dvoumen, stališče vlagatelja o nejasnosti pa je posledica nepravilne interpretacije razpisne dokumentacije in ne pomanjkljivosti le-te.

Vlagatelj v vlogi z dne 4. 6. 2025 vztraja pri očitku, da naročnik pojma »uvedba« v razpisni dokumentaciji ni opredelil in v tej zvezi navaja, da bi moral naročnik v primeru, če bi se javno naročilo zaključilo le z osnovnim usposabljanjem in ne tudi uvedbo, to jasno navesti in besedo »uvedba« izpustiti – če pa naročnik zahteva uvedbo, bi jo moral opredeliti.

Kot že navedeno, je naročnik predmet javnega naročila v sklopu 1 podrobno opredelil v tehničnih specifikacijah za ta sklop. V njih je v poglavju »4. Izvedbene in ostale zahteve« v točki 4.2 opredelil tudi vse projektne faze.

Naročnik je tako po Fazi 0 (ki jo predstavlja izvedba aktivnosti do prenosa eTTL v produkcijo na centralni ravni, tj. infrastrukturi naročnika) v točki 4.2.2 opredelil naslednjo fazo, tj. Fazo 1: »Implementacija eTTL (vključno z uvedbo)«, za katero je določil:

»Faza 1 obsega vse aktivnosti, potrebne za implementacijo sistema eTTL v 26 bolnišnicah v okviru mreže javnih zdravstvenih zavodov (Priloga 1 tega dokumenta).

Faza 1 zajema Fazi 1.1 in 1.2, kot opisano v nadaljevanju.

4.2.2.1 Faza 1.1: Prenos eTTL v produkcijo na ravni bolnišnic

Faza 1.1 obsega vse aktivnosti, potrebne za prenos sistema eTTL v produkcijo na ravni bolnišnic, predvsem naslednje:

- prilagoditev sistema eTTL za namen integracij s CRPP in z drugimi sistemi – poglavje 2.5 "Integracije",
- vzpostavitev okolij na ravni bolnišnic – poglavje 3.1 "Okolja",
- izvedba testiranj na ravni bolnišnic – poglavje 3.2 "Testiranje",
- izvedba varnostnih pregledov in verifikacija v sklopu informacijske varnosti na ravni bolnišnic – poglavje 3.6 "Varnost",
- prenos v produkcijsko okolje na ravni bolnišnic.

Za uspešno zaključen prenos v produkcijo na ravni bolnišnice torej ne zadošča zgolj uspešno potrjeno testiranje, marveč tudi uspešno potrjen varnostni pregled (ki je sicer resda izveden na krovnem nivoju, vendar upošteva tudi specifične na nivoju bolnišnic z vidika izolacije podatkov najemnikov – multitenancy isolation). /.../«

4.2.2.2 Faza 1.2: Uvedba eTTL in osnovno izobraževanje (usposabljanje)

Faza 1.2 obsega vse aktivnosti, potrebne za uvedbo sistema eTTL in osnovno izobraževanje (usposabljanje) uporabnikov na ravni bolnišnic, opisane v tem poglavju. /.../«.

Upoštevajoč izpostavljene določbe se gre strinjati z naročnikom, da so aktivnosti dobavitelja, ki jih naročnik zahteva v okviru Faze 1, v tehničnih specifikacijah natančno opredeljene. Iz citiranih določb namreč izhaja, da ta faza vključuje implementacijo eTTL, skupaj z uvedbo tega sistema, za katero pa gre, upoštevajoč točko 4.2.2.2, jasno razbrati, da predstavlja zadnji del implementacije sistema, ko se ta dejansko začne uporabljati v praksi, in vključuje tudi osnovno usposabljanje uporabnikov na ravni bolnišnic (tj. Faza 1.2). Kot pravilno navaja naročnik, so vse obveznosti dobavitelja vezane na dokončanje celotne Faze 1.2, torej uvedbo eTTL in osnovnega usposabljanja (in ne uvedbe eTTL kot ločene faze – kot to zatrjuje vlagatelj). Navedeno jasno izhaja tudi iz plačilnega načrta, določenega v 9. členu osnutka pogodbe za implementacijo eTTL, ter iz ponudbenega predračuna na obrazcu »Obrazec 1 (Vsi sklopi): Strukturirana ponudba«, kjer je v postavki 2 (prav tako) navedeno »Implementacija eTTL (vključno z uvedbo)«.

Glede na navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v razpisni dokumentaciji jasno opredelil aktivnosti oziroma obveznosti dobavitelja, ki jim mora ta izvesti v okviru implementacije sistema eTTL (vključno z njegovo uvedbo), zato je očitke vlagatelja o nejasnosti pojma »uvedba eTTL« neutemeljen.

III. Glede objave osnutkov pogodb

Vlagatelj v zahtevku za revizijo z dne 25. 4. 2025 očita naročniku, da v nasprotju z določbami 61. in 67. člena ZJN-3 ob objavi razpisne dokumentacije (dne 14. 4. 2025) ni objavil obeh osnutkov pogodb za sklop 1 (za implementacijo in vzdrževanje informacijskega sistema), temveč ju je objavil šele 25. 4. 2025. Po mnenju vlagatelja je osnutek pogodbe obvezen in ključen del razpisne dokumentacije, saj vsebuje vsebinsko pomembne elemente, kot so roki izvedbe, odgovornosti, dinamika plačil, zavarovanja in kazni, ki jih ponudniki nujno potrebujejo za oblikovanje ponudbene cene in odločitev o oddaji ponudbe. S tem, ko osnutkov pogodb ni objavil sočasno z razpisno dokumentacijo, je naročnik kršil tudi določbe 40. člena ZJN-3 o minimalnem roku za oddajo ponudb, saj je vlagatelju in drugim ponudnikom onemogočil, da bi že od objave razpisa imeli vse ključne informacije, kar pomeni, da se je rok za pripravo ponudbe dejansko skrajšal. Po oceni vlagatelja je naročnik s tem posegel tudi v temeljna načela javnega naročanja, zlasti načelo transparentnosti in enakopravne obravnave ponudnikov. Vlagatelj poudarja, da mu je zaradi opustitve naročnika nedvomno nastala škoda, saj zaradi pomanjkanja časa ne more ustrezno preučiti obsežnih določb pogodb, med drugim tudi glede pravic intelektualne lastnine in

deponiranja izvirne kode, in zato ne more oddati dopustne in konkurenčne ponudbe. Vlagatelj navaja, da je naročnika 25. 4. 2025 pozval k podaljšanju roka za oddajo ponudb, a ta ni odgovoril. Vlagatelj tudi iz tega razloga predlaga, da Državna revizijska komisija postopek oddaje javnega naročila v sklopu 1 razveljavi v celoti.

Naročnik v zvezi s predmetnim očitkom najprej poudarja, da je osnutka obeh pogodb za sklop 1 objavil 25. 4. 2025, kar je več kot 20 dni pred rokom za oddajo ponudb, ki je bil prvotno določen na dan 15. 5. 2025. Ob sklicevanju na tretji odstavek 74. člena ZJN-3 izpostavlja, da se v konkretnem primeru ni zgodil nobeden od primerov, navedenih v tej določbi, in navaja, da je objava osnutkov pogodb 20 dni pred prvotnim rokom za oddajo ponudb v celoti skladna z zakonskimi roki (pri čemer ni šlo za spremembo že objavljenih osnutkov, ampak za njihovo pravočasno dopolnitev). Po oceni naročnika so tako ponudniki imeli več kot zadostno časovno obdobje (dvakrat daljše od minimalno zahtevanega po zakonu), da so osnutke pogodb skrbno preučili in jih upoštevali pri pripravi ponudbe. Dalje navaja, da je vlagateljovo sklicevanje na domnevno kršitev 61. in 67. člena ZJN-3 pravno zmotno, saj zakon sicer res določa, da mora biti razpisna dokumentacija na voljo že z objavo javnega naročila, vendar je pri tem ključno, da naročnik bistvenih informacij ni posredoval prepozno, torej pozneje kot šest dni pred rokom za oddajo ponudb. To pomeni, da je naročnik ravnal zakonito tudi v primeru, ko je posamezne dele razpisne dokumentacije objavil naknadno, vse dokler je ponudnikom še vedno omogočil dovolj časa za pripravo ponudbe. Poleg tega kot neutemeljeno zavrača trditev vlagatelja, da ta zaradi domnevno prekratkega roka ne more oblikovati konkurenčne ponudbe. Vlagatelj je imel na voljo 20 dni za preučitev pogodb, pri čemer iz zahtevka za revizijo ne izhaja, da bi za to potreboval specifične dodatne informacije, ki mu ne bi bile dostopne. Vlagatelj tudi ne utemelji, zakaj vsebine osnutkov pogodb – kot so pravice intelektualne lastnine ali deponiranje kode – ne bi bilo mogoče obravnavati v okviru razpoložljivega časa, pri čemer niti ne zatrjuje, da bi mu bilo zaradi zatrjevanе kršitve onemogočeno oddati ponudbo. Upoštevajoč navedeno naročnik meni, da so navedbe vlagatelja zgolj hipotetične in pavšalne.

Vlagatelj v vlogi z dne 4. 6. 2025 navaja, da naročniku očita kršitev glede postavitve osnovnega roka, pri čemer pa se naročnik neutemeljeno sklicuje na tretji odstavek 74. člena ZJN-3, ki ne ureja podaljšanja rokov. S tem, ko je naročnik naknadno, s popravkom objavil osnutek pogodbe, ni odpravil kršitve prvega odstavka 67. člena ZJN-3 (ki določa, da razpisna dokumentacija (med drugim) vsebuje osnutek pogodbe o izvedbi javnega naročila), kot tudi ne kršitev določb 40. člena ZJN-3 glede določitve minimalnih rokov.

Kot pravilno izpostavlja vlagatelj, ZJN-3 v prvem odstavku 61. člena določa, da naročnik od datuma objave obvestila v skladu z 52. členom ZJN-3 (ali datuma, ko je bilo kandidatom poslano povabilo k potrditvi interesa) z elektronskimi sredstvi omogoči neomejen, popoln, neposreden in brezplačen dostop do dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Dalje iz prvega odstavka 67. člena ZJN-3 izhaja, da naročnik v večini primerov (med drugim tudi v odprtem postopku, ki ga v konkretnem primeru izvaja naročnik) dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila (razen tistih sestavnih delov dokumentacije, kjer zaradi oblike, velikosti ali zagotavljanja zaščite datotek to ni mogoče) objavi na Portalu javnih naročil, pri čemer dokumentacija vsebuje najmanj tiste podatke, ki jih zahteva ZJN-3, ter osnutek pogodbe o izvedbi javnega naročila (druga poved iz prvega odstavka 67. člena ZJN-3).

Upoštevajoč navedeno se gre strinjati z vlagateljem, da ZJN-3 izrecno določa, da mora dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila, ki jo naročnik (v primerih, kot je obravnavani) objavi na Portalu javnih naročil, vsebovati tudi osnutek pogodbe. Navedeno je pomembno z več vidikov. S predmetno določbo se v prvi vrsti uresničuje načelo transparentnosti in načelo enakopravne obravnave ponudnikov, saj objava osnutka pogodbe (pred potekom roka za oddajo ponudb) zagotavlja preglednost postopka in omogoča, da imajo vsi ponudniki že v fazi priprave

ponudbe enake informacije o obveznostih in pogojih v izvedbeni fazi. Navedenima načeloma sledi tudi določba tretjega odstavka 67. člena ZJN-3, ki določa, da pogodba o izvedbi javnega naročila (in okvirni sporazum), ki ju podpišeta naročnik in izbrani ponudnik, v bistvenih delih ne smeta odstopati od osnutka pogodbe iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (razen če je bila v postopku oddaje javnega naročila posamezna določba osnutka pogodbe predmet pogajanj med naročnikom in ponudnikom). Z oddajo ponudbe se tako šteje, da ponudnik soglaša z osnutkom pogodbe in sprejema vse vnaprej določene pogoje izvedbe javnega naročila (pogodbene obveznosti, roke, pogodbene kazni itd.), izpostavljena določila pa preprečujejo nedopustne naknadne spremembe pogodbениh določil, ki bi lahko favorizirale enega ponudnika.

Dalje gre poudariti, da se ponudniki na podlagi objavljenega osnutka pogodbe in s seznanitvijo z vsemi pogodbenimi določili lahko odločijo, ali bodo ponudbo sploh oddali, poleg tega pa jim to omogoča, da ocenijo tveganja, predvidijo izvedbene pogoje in obveznosti ter na podlagi tega oblikujejo (konkurenčno) ponudbeno ceno in druge elemente ponudbe. V kolikor pa ponudniki menijo, da so določbe pogodbe nejasne ali neustrezne, imajo možnost naročnika (preko instituta zastavljanja vprašanj na Portalu javnih naročil) na to tudi opozoriti in predlagati spremembe, s čimer je omogočena odprava morebitnih nejasnosti oziroma sprememba pogodbениh določil pred rokom za oddajo ponudb, navedeno pa zmanjšuje možnost kasnejših nesporazumov oziroma pravnih sporov v fazi izvajanja pogodbe.

V obravnavanem primeru je naročnik (prvotno) obvestilo o javnem naročilu na Portalu javnih naročil objavil 14. 4. 2025 (pod št. objave JN002643/2025-EUe16/01), v katerem je rok za oddajo ponudb določil na dan 15. 5. 2025. Naročnik je s predmetnim obvestilom, skladno s prvim odstavkom 61. člena ZJN-3, objavil tudi dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila za vse tri sklope, pri čemer se gre strinjati z vlagateljem, da naročnik tej dokumentaciji ni priložil tudi (obeh) osnutkov pogodbe za izvedbo javnega naročila v sklopu 1. Navedeno je naročnik storil z objavo popravka z dne 25. 4. 2025 (pod št. objave JN002643/2025-EUe16/01-P01), s čimer je izpolnil obveznost, ki mu jo nalaga prvi odstavek 67. člena ZJN-3 (tj. da mora dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila vsebovati tudi osnutek pogodbe o izvedbi javnega naročila).

Posledično Državna revizijska komisija v obravnavanem ne more ugotoviti naročnikove kršitve določbe 67. člena ZJN-3.

Vendar pa vlagatelj v zvezi z objavo osnutka pogodbe naročniku očita tudi kršitev določb 40. člena ZJN-3, ki se nanašajo na določitev minimalnih rokov za prejem ponudb.

V drugem odstavku 40. člena ZJN-3 (v katerem so določena (specifična) pravila odprtega postopka – ki ga v konkretnem primeru izvaja tudi naročnik) je določeno, da je minimalni rok za prejem ponudb 35 dni od datuma, ko je bilo poslano v objavo obvestilo o javnem naročilu, pri čemer iz petega odstavka 40. člena ZJN-3 izhaja, da lahko naročnik ta rok skrajša za pet dni, če se ponudbe lahko oddajo z elektronskimi sredstvi (v skladu s prvim, osim, devetim in desetim odstavkom 37. člena ZJN-3).

Kot pravilno poudarja naročnik, je v zvezi določitvijo rokov v tretjem odstavku 74. člena ZJN-3 določeno še, da mora naročnik rok za prejem ponudb podaljšati v naslednjih primerih:

- a) če iz kakršnega koli razloga dodatne informacije, čeprav jih je gospodarski subjekt pravočasno zahteval, niso bile predložene najpozneje šest dni pred iztekom roka za prejem ponudb (v odprtem postopku in omejenem postopku s skrajšanimi roki iz razloga nujnosti pa najpozneje štiri dni pred iztekom roka za prejem ponudb) in
- b) če je bila dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila bistveno spremenjena pozneje kot šest dni pred iztekom roka za prejem ponudb (oziroma v odprtem postopku in omejenem

postopku s skrajšanimi roki iz razloga nujnosti pa pozneje kot štiri dni pred iztekom roka za prejem ponudb).

Ne glede na navedeno določbo 74. člena ZJN-3 Državna revizijska komisija v obravnavanem primeru ugotavlja, da je naročnik na Portalu javnih naročil najprej z objavo popravka (pod št. objave JN002643/2025-EUe16/01-P02) z dne 28. 4. 2025, tj. po prejemu zahtevka za revizijo, rok za oddajo ponudb podaljšal na dan 23. 5. 2025, nato s popravkom z dne 15. 5. 2025 (pod št. objave JN002643/2025-EUe16/01-P03) na dan 13. 6. 2025 in nazadnje s popravkom z dne 2. 6. 2025 (pod št. objave JN002643/2025-EUe16/01-P04), s katerim je rok za oddajo ponudb določil na dan 20. 6. 2025.

Upošteva je navedeno gre ugotoviti, da je naročnik s predmetnimi popravki na Portalu javnih naročil, s katerimi je spremenil razpisno dokumentacijo v delu, ki se nanaša na rok za prejem ponudb, konkludentno ugodil zahtevku za revizijo v opisanem delu, saj je vlagatelj v tem delu dosegel, za kar se je (po vsebini) zavzemal z zahtevkom za revizijo, tj. za podaljšanje roka za oddajo ponudb, da bo imel dovolj časa za preučitev osnutkov pogodbe (ki ju je naročnik objavil 20 dni pred potekom prvotno določenega roka za oddajo ponudb) ter posledično za oddajo dopustne in konkurenčne ponudbe.

Glede na to, da gre omenjene spremembe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila v obravnavanem primeru šteti za konkludentno ugoditev vlagateljevemu zahtevku za revizijo v izpostavljenem delu, je vlagatelju v tem revizijskem postopku odpadel pravni interes za vsebinsko presojo očitka o naročnikovi kršitvi določb ZJN-3 (ki se nanašajo na določitev rokov), saj odločitev Državne revizijske komisije ne bi mogla (več) vplivati oziroma izboljšati njegovega pravnega položaja v postopku oddaje javnega naročila.

IV. Glede licence za informacijsko rešitev

Vlagatelj v zahtevku za revizijo z dne 25. 4. 2025, ob povzemanju naročnikovih obveznosti pri oblikovanju predmeta javnega naročila, navaja, da bo naročnik s tem, ko glede dobavljene rešitve eTTL zahteva prenos pravic na lastnika zgolj v obliki licenc (tj. pravice do uporabe), omejil konkurenco za vse nadaljnje postopke, ki se bodo nanašali na sistem eTTL (tj. zlasti na storitve nadgrajen in vzdrževanja eTTL), saj s tem ustvarja položaj, da bo v prihodnosti sodelovanje v teh postopkih omogočeno izključno nosilcu licenc oziroma obstoječemu izvajalcu, ne pa tudi drugim usposobljenim ponudnikom, kot je vlagatelj (s čimer vlagatelj utemeljuje tudi aktivno legitimacijo za obravnavo predmetnega očitka). Vlagatelj posebej izpostavlja, da gre pri informacijskih rešitvah, kot je eTTL, za sisteme, ki nujno potrebujejo nadaljnji razvoj, dopolnitve in prilagoditve, saj se morajo odzivati na zakonodajne spremembe in potrebe uporabnikov. Ker naročnik s sklenitvijo licenčne pogodbe, ki ne vključuje polnega prenosa avtorskih pravic in brezpogojnega dostopa do izvirne kode, onemogoča drugim ponudnikom (vključno z vlagateljem), da bi v prihodnosti izvajali nadgradnje ali prilagoditve rešitve, ustvarja razmere za popolno zaprtje trga za nadaljnje storitve oziroma (t. i. »vendor lock-in«), saj naročnik s takšnim modelom postane dolgoročno odvisen od enega samega izvajalca. Vlagatelj trdi, da je licenčni model, kot je določen v razpisni dokumentaciji, neustrezen tudi zato, ker ne zagotavlja tehničnih pogojev za samostojno izvajanje sprememb, vzdrževanja ali nadgrajenja rešitve s strani naročnika ali tretjih oseb, saj je dostop do izvirne kode predviden le v določenih izjemnih situacijah (npr. stečaj izvajalca, nespoštovanje pogodbe itd.). To pa po njegovem pomeni, da naročnik, kljub določbam v pogodbi o obsegu licenčnih pravic, v praksi brez sodelovanja obstoječega izvajalca ne bo mogel izvrševati pravic za modifikacije sistema. Vlagatelj nadalje opozarja, da je naročnik v preteklih 23 projektih e-zdravja (npr. e-recept, e-naročanje, CRPP itd.) vedno pridobil polne avtorske pravice na informacijskih rešitvah, zato je odločitev za zgolj licenčni model v primeru

eTTL odmik od ustaljene in strokovno utemeljene prakse, ki pomeni dodatno tveganje za javni sektor. Vlagatelj se ob tem sklicuje tudi na Smernice za javno naročanje informacijskih rešitev, ki jih je izdalo Ministrstvo za javno upravo in ki naročnikom odsvetujejo nakup rešitev na podlagi licenc, saj to pomeni tveganje za vezanost na enega ponudnika, višje cene spremljevalnih storitev in manj možnosti za odprto konkurenco v prihodnje. Zaradi vsega navedenega vlagatelj meni, da bi moral naročnik namesto licenciranja sistem eTTL pridobiti v obliki prenosa avtorskih pravic z izročitvijo izvirne kode, kar bi omogočilo odprtost trga, preprečilo odvisnost od enega ponudnika in zagotovilo možnost konkurenčnih ponudb tudi za prihodnje faze nadgradnje in vzdrževanja rešitve. Vlagatelj tako tudi v okviru tega očitka predlaga, da Državna revizijska komisija predmetni postopek oddaje javnega naročila v sklopu 1 v celoti razveljavi.

Naročnik zavrača kot neutemeljene in napačne navedbe vlagatelja, da naj bi bila odločitev za licenčni model pridobitve informacijske rešitve eTTL nezakonita in v nasprotju z načeli javnega naročanja. Navaja, da vlagatelj enostransko in nepopolno prikazuje pomen avtorskih pravic, izvirne kode in obseg uporabe informacijske rešitve ter spregleda realne, tehnične in ekonomske okoliščine, ki jih ZJN-3 v okviru načela sorazmernosti dopušča kot legitimne razloge za izbiro ustreznega modela. V konkretnem primeru je naročnik na podlagi analize trga, strokovnih priporočil in lastnih strateških ciljev ocenil, da je za uspešno, časovno učinkovito in finančno racionalno implementacijo informacijske rešitve eTTL najprimernejši model pridobitve licence za uporabo programske opreme, ob hkratnem natančno določenem in robustno zavarovanem režimu dostopa do izvirne kode ter pripadajoče tehnične dokumentacije. Naročnik poudarja, da je model licenciranja izjemno podrobno urejen v osnutku pogodbe in tehničnih specifikacijah, kjer so našteje vse pravice, ki jih naročnik pridobi z licenco, vključno s pravico do uporabe, nadgradnje, spreminjanja, podlicenciranja ter prenosa pravic na tretje osebe. Določbe 32. člena osnutka pogodbe vključujejo tudi pravico naročnika do uporabe informacijske rešitve po prenehanju pogodbe ter pravico do uporabe vseh funkcionalnosti, kar naročniku zagotavlja neomejeno operativno sposobnost upravljanja z rešitvijo. Poleg tega je v 33. členu osnutka pogodbe natančno določen mehanizem za deponiranje izvirne kode pri notarju in pri NIJZ, ki zagotavlja, da bo naročnik v primerih resnih motenj (stečaj izvajalca, neizvedba vzdrževanja, ogrožena varnost ipd.) lahko neodvisno prevzel upravljanje ali nadaljnji razvoj rešitve. Ta mehanizem, ki vključuje tudi periodično deponiranje najnovejših verzij kode, je skladen s (sicer za naročnike nezavezujočimi) priporočili v Smernicah za javno naročanje informacijskih rešitev (poglavje 2.4), ki odsvetujejo modele brez nadzora nad izvirno kodo, izrecno pa dopuščajo licenciranje, kadar so interesi naročnika za nadaljnje upravljanje rešitve ustrezno zavarovani. Pri tem je pomembno tudi, da naročnik ne ostane odvisen od zgolj enega ponudnika – kar pa je naročnik v konkretnem primeru ustrezno naslovil s pogodbami o deponiranju. Naročnik dalje zavrača trditve vlagatelja, da z licenciranjem naročnik izgubi nadzor nad razvojem, saj licenčni model omogoča večjo fleksibilnost, nižje stroške in hitrejšo implementacijo v 26 bolnišnicah, ob hkratni možnosti vključevanja drugih izvajalcev in ob tem tudi lažje skaliranje ter vzdrževanje sistema. Pojasnjuje, da bi razvoj popolnoma nove programske rešitve po meri terjal bistveno več časa, zahteval znatne finančne vložke ter predstavljal večje razvojno in varnostno tveganje, licencirane rešitve pa so praviloma že preizkušene v praksi, vključujejo podporo in posodobitve, so razvite na podlagi povratnih informacij različnih uporabnikov in vključujejo širok nabor funkcionalnosti. Kot tak model naročnik navaja tudi druge projekte v okviru NOO in v tej zvezi pojasnjuje, da so se ravno zaradi teh prednosti v praksi tudi številni drugi naročniki v Sloveniji odločili za licencirane rešitve z ustreznimi varovali. Naročnik dalje zavrača vlagateljevo navedbo, da z licenciranjem ne bo pridobil »možnosti usmerjanja razvoja rešitve«; meni namreč ravno nasprotno, tj. da si s širokim licenčnim okvirom in z vsebinsko pokritostjo vseh bodočih potreb (vključno s pravico do podeljevanja podlicenc in uvajanjem rešitve pri tretjih izvajalcih) zagotavlja možnost popolnega nadzora nad razvojem, širjenjem in uporabo rešitve, kar bi bilo pri klasičnem modelu lastniškega razvoja programske opreme (z vsemi stroški, tveganji in kadrovskimi izzivi) precej težje doseči. Ob tem naročnik navaja še, da je licenčni model za informacijsko rešitev eTTL

sicer predviden že v investicijski dokumentaciji, ki je bila pripravljena za (krovni) projekt Digitalna preobrazba zdravstva, tj. v Dokumentu identifikacije investicijskega projekta (DIIP) iz novembra 2021 in v Predinvesticijski zasnovi (PIZ) iz februarja 2023, ki oba med stroški investicije za eTTL predvidevata »licence za sistem«. Na podlagi vsega navedenega naročnik zaključuje, da so vlagateljeve navedbe o domnevnem zapiranju trga hipotetične, pavšalne in ne izkazujejo konkretne kršitve, pri čemer poudarja, da ni oblikoval pogojev, ki bi izključili konkurenco, temveč si je zagotovil operativno svobodo, da v primeru neizpolnjevanja pogodbenih obveznosti samostojno nadaljuje razvoj in vzdrževanje rešitve tudi z drugimi izvajalci. Model, ki ga predlaga vlagatelj (popoln prenos avtorskih pravic), bi naročniku nalagal nepotrebna finančna in pravna bremena, hkrati pa ne bi bil nujno bolj transparenten ali konkurenčen.

Vlagatelj v vlogi z dne 4. 6. 2025 navaja, da je naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo povsem arbitrarno in neizkazano navedel, da je v konkretnem primeru najprimernejši licenčni model, pri čemer je tudi nepravilno zaključil, da s takšnim modelom pridobi tudi pravico do uporabe, nadgradnje, spreminjanja, podlicenciranja in prenosa pravic na tretje osebe (neomejeno operativno sposobnost upravljanja z rešitvijo), saj s tem kupuje zgolj in samo licenco, tj. pravico do uporabe. Iz določb osnutka pogodbe je jasno, da naročnik modela ni oblikoval na način, da ne bi bil odvisen od enega ponudnika (pogodbenega partnerja, ki bo pridobil predmetno javno naročilo), kar je v nasprotju s smernicami Ministrstva za javno upravo. Tudi sklicevanje naročnika na določitev licenčnega modela v investicijski dokumentaciji za krovni projekt po zatrdanju vlagatelja ne pomeni, da je ta zahteva skladna z ZJN-3, zato predmetne navedbe označi kot nerelevantne. Opozarja, da ravno popoln prenos avtorskih pravic omogoča transparenten in konkurenčen način zagotavljanja predmeta javnega naročanja, saj naročnik s tem ne bo vezan na enega ponudnika.

Na podlagi vpogleda v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila gre najprej ugotoviti, da je naročnik v tehničnih specifikacijah za sklop 1 v točki »2.6.1 Tehnološka infrastruktura« (med drugim) navedel:

»Dobavitelj v svojo ponudbo vključi licence za operacijske sisteme za eTTL sistem za čas trajanja garancije in vzdrževanja eTTL, zagotovljenega v okviru tega javnega naročila.«.

Kot navaja vlagatelj, je naročnik dalje v tehničnih specifikacijah v točki »4.4. Licenciranje« navedel:

»Dobavitelj mora voditi politiko licenciranja za eTTL vključno z operacijskimi sistemi za delovanje strežniškega dela eTTL na neomejeni (angl. unlimited) način. Licenciranje mora upoštevati trenutne zahteve ter predvideno rast v prihodnjem obdobju, zaradi katere naročnik v prihodnosti nima dodatnih stroškov. Licence morajo omogočati trajen dostop do funkcionalnosti sistema. V kolikor se v vzdrževalnem obdobju model licenciranja spremeni, to ne sme predstavljati dodatnih stroškov za naročnika.«.

Poleg tega je naročnik v tehničnih specifikacijah v uvodu poglavja »2. Funkcionalne zahteve« določil še:

»V primeru, da dobavitelj ponuja programsko opremo kot licenco oz. kot komercialno dostopen izdelek (angl. Commercial Off-The-Shelf, COTS), ki bo osnova za informacijsko rešitev eTTL, dobavitelj zagotavlja, da ta licenca vsebuje uporabo vseh funkcionalnosti, ki jih dobavitelj vključuje v okviru osnovne verzije informacijske rešitve eTTL, (tj. neka funkcionalnost ni opredeljena npr. kot ločen modul), četudi jih naročnik ni eksplicitno opredelil v sklopu zahtev.«.

Določbe o pravicah intelektualne lastnine in prenosu licenc je naročnik navedel v 32. členu osnutka pogodbe o nakupu in implementaciji eTTL, kjer je v drugem odstavku določil:

»Naročnik z vsako namestitvijo vsakega dela informacijskih rešitev, ki so predmet te pogodbe ali Pogodbe o vzdrževanju informacijske rešitve eTTL in predstavljajo avtorsko delo oziroma drugo obliko intelektualne lastnine izvajalca ali tretjih oseb, na infrastrukturo naročnika ali infrastrukturo druge osebe po njegovem navodilu, pridobi na vsakem od teh delov informacijskih rešitev neizključno in vsebinsko neomejeno, ter časovno in geografsko omejeno licenco, ki mu zagotavlja pravico do uporabe vseh informacijskih rešitev in njenih delov, ki so predmet te pogodbe, v polni funkcionalnosti, kot je podrobneje določeno v Tehničnih specifikacijah (v tej pogodbi poimenovano tudi kot: »licenca eTTL«). Časovna omejenost licence eTTL pomeni, da je licenca podeljena za celotno trajanje materialnih avtorskih pravic, ki so predmet izkoriščanja skladno s podeljeno licenco, geografska omejenost pa pomeni, da je licenca omejena na nudenje storitev na območju Republike Slovenije.«.

Poleg navedenega je naročnik v tretjem odstavku 32. člena osnutka pogodbe o nakupu in implementaciji eTTL določil še posamezne pravice, ki jih vključuje pravica do uporabe (licenca).

Upoštevajoč izpostavljene določbe gre ugotoviti (kar med strankama ni sporno), da naročnik za informacijsko rešitev eTTL zahteva prenos licence, tj. pravice do uporabe te rešitve. Vendar pa vlagatelj glede predmetne zahteve meni, da je takšen način prenosa avtorskih pravic nezakonit, saj omejuje konkurenco v bodočih postopkih javnega naročanja (za nadaljnje nadgradnje in vzdrževanja implementiranega sistema), ko bo vezan na zgolj enega ponudnika, to pa naj bi bilo tudi v nasprotju z načelom sorazmernosti. Zatrjuje, da bi namesto prenosa pravice do uporabe moral naročnik zahtevati prenos lastništva nad programsko opremo oziroma izvirno kodo, s čimer v prihodnje ne bi bil odvisen od dobavitelja implementiranega informacijskega sistema.

Glede na predstavljeno trditveno podlago Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj ne zatrjuje, da je naročnikova zahteva po licenčni rešitvi v tem postopku javnega naročila v nasprotju s temeljnimi načeli javnega naročanja, temveč zatrjuje kršitve, ki se nanašajo na bodoče postopke javnega naročanja, za katere v tem trenutku niti ni mogoče ugotoviti, ali bo do njih sploh prišlo. Vlagatelj torej ne zatrjuje kršitev, ki se dejansko nanašajo na obravnavani postopek oddaje javnega naročila, temveč zatrjuje hipotetične kršitve naročnika v eventualnih bodočih postopkih javnega naročanja.

Da zahtevek za revizijo ni namenjen uveljavljanju hipotetičnih kršitev, jasno izhaja že iz prvega odstavka 5. člena ZPVPJN, ki določa, da se zahteva za pravno varstvo v postopkih javnega naročanja (tj. zahtevek za revizijo) lahko vloži zoper vsako ravnanje naročnika v postopku javnega naročanja, razen če zakon, ki ureja javno naročanje, ali ZPVPJN določa drugače. Poleg tega je treba poudariti, da predvidevanja in sklepanja, kaj naj bi se zgodila v bodoče, niso dejstva v smislu drugega odstavka 15. člena ZPVPJN, pri čemer ZPVPJN nudi pravno varstvo tistemu ponudniku, ki zaradi zatrjevanih kršitev ne more s ponudbo sodelovati v konkretnem postopku oddaje javnega naročila oziroma mu je to sodelovanje v tem postopku oteženo, in ne ponudniku, ki zatrjuje hipotetične naročnikove kršitve, do katerih bi lahko eventualno prišlo v prihodnosti. Šele ko in če bo naročnik začel z novim postopkom javnega naročanja (za morebitno vzdrževanje in nadgradnje sistema, implementiranega v okviru obravnavanega postopka javnega naročanja), bo zoper ravnanja naročnika v tem novem postopku oddaje javnega naročila zagotovljeno pravno varstvo v skladu z določili ZPVPJN in bo, pod pogojem, da bo v novem postopku vložen zahtevek za revizijo s strani aktivno legitimiranega subjekta, mogoče presoјati, ali naročnik (nov) postopek javnega naročanja izvaja v skladu z določbami ZJN-3.

Upošteva je navedeno Državna revizijska komisija zaključuje, da zatrjevane kršitve ne vplivajo na vlagateljov položaj v tem postopku oddaje javnega naročila, saj mu zaradi njih v tem (odprtem) postopku javnega naročanja ni oziroma ni mogla nastati škoda v smislu 14. člena ZJN-3, ki se kaže kot posledica nezakonitega onemogočanja pridobitve konkretnega javnega naročila in ki predstavlja enega od elementov aktivne legitimacije.

V posledici navedenega Državna revizijska komisija vsebinske presoje predmetnega očitka zaradi umanjkanja aktivne legitimacije vlagatelja ni mogla opraviti.

V. Glede odgovorov na vprašanja

Vlagatelj zahtevku za revizijo z dne 14. 5. 2025 naročniku očita, da ni odgovoril na več vprašanj, ki so povezana s pripravo ponudbe, s čimer naj bi kršil četrty odstavek 61. člena ZJN-3 in načelo transparentnosti (6. člen ZJN-3). Vlagatelj poudarja, da mora kot ponudnik vedeti, ali morajo (vse) bolnišnice opustiti lokalne sisteme eTTL, ali bo uporaba izbrane rešitve obvezna, ter kakšne bodo posledice, če posamezna bolnišnica novega sistema ne prevzame. Zatrjuje, da so ta vprašanja ključna za presojo, ali bo implementacija v vseh 26 bolnišnicah sploh izvedljiva in ali bo izvajalec v primeru manjšega obsega uvedbe izpolnil pogodbeno obveznost.

Naročnik na predmetni očitek odgovarja, da vlagatelj ob sklicevanju na določbo četrtega odstavka 61. člena ZJN-3 prezre, da mora biti postavljeno vprašanje neposredno povezano z vsebino razpisne dokumentacije in relevantno za pripravo dopustne ponudbe (ob tem se sklicuje na odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-047/2024). V nadaljevanju naročnik citira posamezna vprašanja, ki jih kot sporna izpostavlja vlagatelj, in pojasnjuje, da se ta ne nanašajo na razpisno dokumentacijo, temveč na bodoče odločitve bolnišnic, systemske ureditve ali regulatorna vprašanja, ki niso v pristojnosti naročnika oziroma niso predmet presoje v okviru oddaje ponudbe.

V vlogi z dne 4. 6. 2025 se vlagatelj v zvezi naročnikovo navedbo, da se sporna vprašanja nanašajo na bodoče odločitve bolnišnic (ki niso v pristojnosti naročnika), sprašuje, kako lahko naročnik razpisuje implementacijo eTTL v 26 bolnišnicah, če te še niso sprejele odločitve o implementaciji sistema eTTL in če gre za bodoče odločitve subjektov, pri katerih je izvajalec (glede na naročnikova določila iz razpisne dokumentacije) zavezan implementirati eTTL. Glede na to, da je obveznost izvedbe v vseh 26 bolnišnicah del razpisnih pogojev in prevzemni kriterij, so odgovori na vprašanja po vlagateljevem mnenju ključni za oblikovanje ponudbe, naročnikova navedba, da cilji projekta niso del tehničnih specifikacij, pa je neutemeljena – saj je ravno celovita implementacija v 26 bolnišnicah bistven element javnega naročila. Prav tako je pomembno, ali bodo bolnišnice, tudi tiste z obstoječimi rešitvami, zavezane k uporabi novega sistema. Če soglasja bolnišnic še niso zagotovljena, mora naročnik pojasniti, ali bo uporaba eTTL zakonsko predpisana, saj je to ključno za izvedljivost projekta. Vlagatelj tako meni, da se vprašanja nedvomno nanašajo na izpolnjevanje pogodbenih obveznosti, zato bi naročnik nanje moral odgovoriti.

Kot je Državna revizijska komisija že večkrat pojasnila (in kar izpostavljata tudi vlagatelj in naročnik), gre iz četrtega odstavka 61. člena ZJN-3 razbrati, da je namen vprašanj, postavljenih Preko portala javnih naročil, kot tudi odgovorov nanje, v zagotavljanju dodatnih informacij, potrebnih za pripravo ponudb, in v podajanju pojasnil, ki naj odpravijo morebitne nejasnosti ter s tem zagotovijo, da bodo predložene ponudbe tudi medsebojno primerljive. Upoštevajoč navedeno se gre strinjati z naročnikom, da ta ni dolžan odgovarjati na vprašanja, ki se ne nanašajo na določbe razpisne dokumentacije oziroma na informacije, ki niso potrebne za pripravo (dopustne in konkurenčne) ponudbe.

V danem primeru vlagatelj kot sporna vprašanja, na katera naročnik na Portalu javnih naročil ni odgovoril (oziroma je nanje odgovoril, da se ne nanašajo na del javnega naročila, ki bi bil pomemben za ponudnika z vidika priprave ponudbe), navaja naslednja vprašanja: *»Ali to pomeni, da morajo izvajalci opustiti lokalne sisteme? Kako bodo doseženi cilji projekta, če bolnišnice ne bodo prisiljene v menjavo sistema? Ali bodo izvajalci primorani uporabljati izbrano rešitev? Ali bo izbrana rešitev zakonsko/regulatorno predpisana? Ali bodo obstoječe rešitve prepovedane in jih bo potrebno nadomestiti?«*

Državna revizijska komisija se strinja z naročnikom, da informacije, ki bi jih vlagatelj pridobil z odgovori na izpostavljena vprašanja, v danem primeru niso potrebna za pripravo ponudb. Kot je že pojasnjeno v okviru obravnave vlagateljevih očitkov o nezakovitosti zahteve po eni instanci in o soglasjih bolnišnic za izvedbo predmetnega javnega naročila (in s tem povezane izvedljivosti predmeta javnega naročila), se je naročnik v konkretnem primeru odločil za uvedbo centralizirane informacijske rešitve, z njim (in z upravljavcem NIJZ) pa bo izbrani ponudnik tudi sklenil pogodbi o izvajanju predmeta javnega naročila – pri čemer je Državna revizijska komisija, upoštevajoč revizijske navedbe, ugotovila, da v danem primeru predmet javnega naročila, glede na določbe razpisne dokumentacije ni neizvedljiv (ter da ne drži vlagateljeva navedba, da v danem primeru implementacija v vseh 26 bolnišnicah predstavlja prevzemni kriterij).

Posledično razmerja, ki jih ima naročnik s posameznimi bolnišnicami, in odgovori na sporna vprašanja, ali bodo bolnišnice morale opustiti obstoječe rešitve oziroma ali bodo morale uporabljati rešitev, ki predstavlja predmet konkretnega javnega naročila, za pripravo ponudb v tem postopku niso relevantni. Prav tako odgovori na ta vprašanja po presoji Državne revizijske komisije ne bi predstavljali pojasnil, ki bi odpravila morebitne nejasnosti in zagotovila, da bodo predložene ponudbe medsebojno primerljive.

Upoštevajoč navedeno in glede na pojasnjeni namen odgovorov na vprašanja zainteresiranih ponudnikov naročniku s tem, ko na Portalu javnih naročil ni odgovoril na s strani vlagatelja izpostavljena vprašanja, ni mogoče ugotoviti očitane kršitve četrtega odstavka 61. člena ZJN-3 in načela transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3).

VI. Glede neizvedljivosti predmeta javnega naročila zaradi neuskladitve datuma začetka trajanja naročila v obvestilu o naročilu na Portalu javnih naročil

Kot uvodoma že navedeno, vlagatelj v vlogi z dne 4. 6. 2025 zatrjuje, da je predmet javnega naročila neizvedljiv (tudi) iz razloga, ker naročnik s tem, ko je podaljšal rok za prejem ponudb, na Portalu javnih naročil ni spremenil tudi podatka, vpisanega v rubriki C.2.3 obvestila o naročilu, tj. začetka trajanja naročila – za katerega je še vedno vpisan datum 1. 7. 2025. Državna revizijska komisija je v tej zvezi že pojasnila, da predmetne navedbe iz vloge z dne 4. 6. 2025, s katero se je vlagatelj (med drugim) opredelil do navedb naročnika v odločitvi o zahtevku za revizijo, upoštevajoč šesti odstavek 29. člena ZPVPJN predstavljajo nove navedbe, saj vlagatelj teh navedb ni podal že v zahtevku za revizijo z dne 25. 4. 2025 niti v zahtevku za revizijo z dne 14. 5. 2025, pri čemer v vlogi z dne 4. 6. 2025 niti ne zatrjuje oziroma dokazuje, da jih brez svoje krivde ni mogel navesti v predrevizijskem postopku (kot to določa šesti odstavek 29. člena ZPVPJN).

Tudi naročnik v vlogi z dne 17. 6. 2025 navaja, da so navedbe vlagatelja, da javnega naročila ni mogoče pravočasno izvesti zaradi bližine datuma 1. 7. 2025, novota, saj je bil ta datum naveden že v obvestilu o naročilu, objavljenim dne 14. 4. 2025, zato bi jih vlagatelj lahko podal že v zahtevku za revizijo. Poleg tega pa naročnik predmetne navedbe zavrača tudi kot vsebinsko

neutemeljene, saj rok za začetek izvajanja storitev, kot je naveden na Portalu javnih naročil (v točki C.2.3 obvestila o naročilu), predstavlja predviden začetek, ki se v praksi usklajuje glede na dejansko dinamiko izvedbe postopka in pravnomočnosti odločitve o oddaji naročila, in je tako naveden zgolj okvirno (zaradi formalnih zahtev obrazca). Naročnik ne bo sklenil pogodbe, dokler bo postopek pravnega varstva tekel, saj je vezan na 17. člen ZPVPJN. V posledici tega bo začetek izvajanja pogodbe usklajen z zakonsko dopustnim časovnim okvirjem. Samo dejstvo, da se v obvestilu o naročilu navede datum začetka izvajanja naročila, po mnenju naročnika še ne pomeni, da bo do izvedbe prišlo neodvisno od zakonskih določb o mirovanju postopka in prepovedi sklepanja pogodbe.

Ne glede na izpostavljeno določbo šestega odstavka 29. člena ZPVPJN (skladno s katero predmetnih navedb pri odločanju o zahtevku za revizijo z dne 25. 4. 2025 ne bi šlo upoštevati) pa vlagatelj očitano kršitev zatrjuje tudi v (novem) zahtevku za revizijo z dne 18. 6. 2025, zato je Državna revizijska komisija v nadaljevanju presojala utemeljenost predmetnega vlagateljevega očitka.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo z dne 18. 6. 2025 tako zatrjuje, da je naročnik s tem, ko je rok za prejem ponudb podaljšal na dan 20. 6. 2025, začetek naročila pa pustil na dan 1. 7. 2025, povzročil, da je zahteva glede trajanja naročila (ki po njegovem predstavlja posebno zahtevo naročnika) v delu, ki se nanaša na datum začetka naročila, nesorazmerna in v nasprotju z ZJN-3, saj je predmetno javno naročilo glede na stanje postopka nemogoče začeti izvajati 1. 7. 2025. Zatrjuje tudi, da naročnik s tem razpisuje nemogoč oziroma ničen predmet javnega naročanja, saj je skladno s 35. členom Obligacijskega zakonika (Uradni list RS, št. 97/07 – UPB s sprem.) pogodba nična, če je predmet obveznosti nemogoč, nedopusten, nedoločen ali nedoločljiv. Prav tako navaja, da naročnik glede na določila 17. člena ZPVPJN pogodbe ne more skleniti do 1. 7. 2025 zaradi vloženega zahtevka za revizijo.

V vlogi z dne 23. 6. 2025 vlagatelj kot neresnične označi navedbe naročnika (podane v vlogi z dne 17. 6. 2025) o pomenu navedbe roka trajanja na obrazcu obvestila o naročilu na Portalu javnih naročil, saj da takšno razumevanje nima podlage v veljavni zakonodaji niti v razpisni dokumentaciji. Navaja, da ne gre za okvirno trajanje, saj iz dikcije na Portalu javnih naročil nikakor ne izhaja, da gre za okvirne datume, temveč za eno izmed osnovnih informacij, ki ji naročnik zagotovi skladno s Prilogo V Direktive 2014/24/EU.

Naročnik v vlogi z dne 1. 7. 2025 ponovno poudarja, da je vlagatelj očitke o domnevni neizvedljivosti javnega naročila zaradi bližine datuma 1. 7. 2025 brez pravne podlage in zavajajoč. Vlagatelj namreč spregleda, da je vsak datum začetka, ki ga naročnik na Portalu javnih naročil vnese v obrazec obvestila o naročilu, naveden izključno zaradi formalnih zahtev standardiziranega obrazca, kot to določa Priloga V Direktive 2014/24/EU. Samo vpis takega podatka še ne pomeni, da je to fiksna in neodložljiva obveznost naročnika, ki bi jo moral izpolniti ne glede na potek postopka oddaje naročila in pravna pravila, ki urejajo mirovanje postopka. Vlagatelj tako po mnenju naročnika napačno razume namen vpisa tega datuma, saj je njegov ključni namen ta, da potencialni ponudniki okvirno vedo, kdaj naročnik načrtuje začetek izvajanja pogodbenih storitev. Gre za informativen podatek, ki se mora skladno s prakso in naravo postopkov javnega naročanja vedno uskladiti z dejanskim potekom postopka ter je podvržen zakonskim omejitvam, zlasti določbam ZPVPJN o prepovedi sklepanja pogodbe pred pravnomočnostjo odločitve o oddaji naročila. Naročnik ne more in ne sme sklepati pogodbe predčasno, zato je razumljivo in povsem običajno, da se predvideni datum začetka po potrebi prilagodi. V zvezi s tem naročnik še poudarja, da je razpisna dokumentacija v celoti jasna, saj je v njej določena podrobna časovnica, ki vključuje fazno izvajanje, projektno vodenje in dinamiko implementacije. Navedeno pomeni, da je dejanski začetek pogodbe odvisen od poteka vseh

korakov postopka: pregleda ponudb, preverjanja pogojev, morebitnega pravnega varstva in pravnomočnosti odločitve.

Vlagatelj v vlogi z dne 16. 7. 2025 navaja, da nemožnost pričetka izvajanja naročila s 1. 7. 2025, potrjuje tudi dejstvo, da se javno naročilo do sedaj (torej po 1. 7. 2025) še ni začelo izvajati, prav tako ni bila sprejeta niti odločitev o oddaji javnega naročila v sklopu 1 niti dokončan revizijski postopek. Ponovno poudarja, da trajanje naročila, navedeno v obvestilu o naročilu, predstavlja eno izmed osnovnih informacij, pri čemer gre po njegovem mnenju za vsebinske zahteve obrazca, ki ustvarjajo obveznosti za ponudnike, in sicer obveznost začetka izvajanja naročila.

Državna revizijska komisija se strinja s strankama, da informacije, ki jih morajo naročniki navesti v obvestilih o javnih naročilih, določa Priloga V Direktive 2014/24/EU. Slednja namreč v drugi povedi 49. člena določa, da »*obvestila o javnem naročilu vsebujejo informacije, določene v delu C Priloge V, in se objavijo v skladu s členom 51*«.

V prilogi V je tako v delu C v točki 10 določeno, da se v obvestilih o javnih naročilih navede tudi »*časovni okvir za dobavo blaga oziroma izvedbo gradenj ali storitev in po možnosti trajanje javnega naročila*«.

Državna revizijska komisija se strinja z naročnikom, da predmetni podatek na obvestilu o naročilu o trajanju naročila predstavlja formalno zahtevo obrazca, standardiziranega z Direktivo 2014/24/EU. Že iz navedene določbe Priloge V pa izhaja, da se podatek o trajanju naročila navede, kolikor je to možno, pri čemer gre tudi iz besedne zveze »časovni okvir« razbrati, da gre za okvirno časovno obdobje. Kot izhaja iz vpogleda v standardizirani obrazec obvestila o naročilu na Portalu javnih naročil, naročniki v rubriki C.2.3 navedejo ali 1.) datum začetka in datum zaključka naročila z vpisom datuma (oziroma izbiro datuma iz koledarja) ali 2.) trajanje naročila z izbiro enote mere (dan, teden, mesec, leto) in številčno vrednost trajanja naročila (npr. mesec, 6), pri čemer je možna izbira (le) ene izmed navedenih možnosti. Navedeno pomeni, da sporni datum začetka trajanja naročila naročnik niti ni dolžan vpisati, če izbere možnost vpisa trajanja naročila (v dnevih, tednih, mesecih ali letih).

Upoštevajoč navedeno se Državna revizijska komisija ne more strinjati z vlagateljem, da predmetni podatek o začetku trajanja naročila predstavlja posebno zahtevo naročnika, ki bi ustvarjala obveznost za ponudnike. Slednje namreč izhajajo iz določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, v konkretnem primeru zahtevanih aktivnosti in rokov, določenih v tehničnih specifikacijah in osnutkih pogodb (kar pravilno izpostavlja tudi naročnik), pri čemer je jasno, da izbrani ponudnik ne more pričeti z izvajanjem predmeta javnega naročila pred pravnomočnostjo odločitve o oddaji javnega naročila in sklenitvijo pogodbe o izvedbi javnega naročila. Ob tem Državna revizijska komisija pritruje naročniku, da je ta v primeru vloženega zahtevka za revizijo vezan tudi na določbe 17. člena ZPVPJN, iz katerih izhaja, da naročnik v takšnem primeru sicer lahko nadaljuje postopek oddaje javnega naročila, vendar pa (med drugim) ne sme skleniti pogodbe (razen v zakonsko navedenih primerih).

Glede na navedeno je tako v danem primeru, upoštevajoč predmetni revizijski postopek, jasno (kar je med strankama nesporno), da javnega naročila ne bo mogoče pričeti z izvajanjem 1. 7. 2025 (ki je kot datum pričetka trajanja naročila naveden v obvestilu o naročilu). Vendar pa navedeno, upoštevajoč pojasnjen namen podatka o trajanju javnega naročila na obvestilu o naročilu, ne pomeni, da je predmet javnega naročila (zgolj zaradi tega) neizvedljiv, kot to zatrjuje vlagatelj.

Posledično je Državna revizijska komisija predmetni vlagateljev očitek zavrnila kot neutemeljenega.

VII. Sklepno

Upoštevajoč vse navedeno je Državna revizijska komisija zahtevke za revizijo z dne 25. 4. 2025 – razen v delih, v zvezi s katerimi je v zadevni odločitvi ugotovljeno, da jim je naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo št. 382-62/2024-2711-110 z dne 29. 5. 2025 ugodil že sam, in v delu, ki se nanaša na objavo osnutkov pogodb o izvedbi javnega naročila, v katerem mu je naročnik konkludentno ugodil z objavo popravkov obvestila o javnem naročilu – ter zahtevka za revizijo z dne 14. 5. 2025 in z dne 18. 6. 2025 zavrnila kot neutemeljene (prva alineja prvega odstavka 39. člena ZPVPJN).

Vlagatelj je v (vseh) zahtevkih za revizijo predlagal razveljavitev javnega naročila v sklopu 1 v celoti. Ker je mogoče ugotovljene nezakritosti sanirati že z razveljavitvijo spornih določb razpisne dokumentacije oziroma dopolnitvijo z dodatnimi informacijami (kar je, kot že pojasnjeno, storil že naročnik v predrevizijskem postopku oziroma z objavo popravka na Portalu javnih naročil dne 10. 6. 2025 pod št. objave JN002643/2025-EUe16/01-P05), Državna revizijska komisija ni sledila predlogu vlagatelja po tem, da se postopek oddaje javnega naročila v obravnavanem sklopu razveljavi v celoti.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 3., 4. in 5. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj v vseh vlogah uveljavlja tudi povračilo stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva.

ZPVPJN v tretjem odstavku 70. člena določa, da mora naročnik v primeru, če je zahtevek za revizijo utemeljen, vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso; skladno s prvim odstavkom 70. člena ZPVPJN je taksa za predrevizijski in revizijski postopek opredeljena kot strošek predrevizijskega in revizijskega postopka.

Ker je zahtevek za revizijo z dne 25. 4. 2025 (vsaj v določenem delu) utemeljen, je vlagatelj skladno s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN upravičen do povrnitve potrebnih stroškov postopka pravnega varstva.

Državna revizijska komisija je skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015, s sprem.; v nadaljevanju: OT) vlagatelju kot potrebne priznala naslednje stroške:

- strošek dolžne vplačane takse za revizijski zahtevek z dne 25. 4. 2025 v višini 4.000,00 EUR,
- strošek odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo z dne 25. 4. 2025 v višini 9.000 točk (prva točka tar. št. 44 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV znaša 6.588,00 EUR,
- izdatke v pavšalnem znesku po tretjem odstavku 11. člena OT (2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk in 1 % od presežka nad 1.000 točk) v višini 100 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV znaša 73,20 EUR.

Glede na to, da je vlagatelj z zahtevkom za revizijo z dne 25. 4. 2025, upoštevajoč postavljeni zahtevek uspel delno (tj. glede štirih referenc, obveznosti izvajalca glede spiska, pomanjkljivih tehničnih specifikacij in objave osnutkov pogodb, ni pa uspel glede zahteve po eni instanci, soglasij bolnišnic in neizvedljivosti predmeta, roka za izvedbo, pojma »uvedba« in glede licence), je Državna revizijska komisija odločila, da se vlagatelju v skladu z doseženim uspehom (drugi odstavek 154. člena ZPP v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN), tj. glede sedmih od dvanajstih očitkov, povrne 7/12 potrebnih stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva, tj. 6.219,03 EUR.

Ker vlagatelj z zahtevkoma za revizijo z dne 14. 5. 2025 in z dne 18. 6. 2025 (z očitki glede odgovorov na vprašanja in neizvedljivosti predmeta naročila zaradi datuma pričetka trajanja na obvestilu o naročilu) ni uspel, povrnitev stroškov pa je odvisna od utemeljenosti zahtevka za revizijo, je Državna revizijska komisija, upoštevajoč tretji odstavek 70. člena ZPVPJN, njegovo zahtevo za povrnitev stroškov, nastalih s tema dvema zahtevkoma za revizijo, zavrnila.

Državna revizijska komisija vlagatelju nadalje ni priznala priglašenih stroškov odvetniških storitev za pripravo vlog z dne 4. 6. 2025, 23. 6. 2025 in 16. 7. 2025 (ter s tem povezanih izdatkov), saj ti v konkretnem primeru niso bili potrebni (peti odstavek 70. člena ZPVPJN v povezavi z osmim odstavkom istega člena, pa tudi drugi odstavek 2. člena OT). Navedbe vlagatelja v teh vlogah, s katerimi se je opredelil do navedb naročnika, namreč niso bile bistvene in niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve.

Vlagatelj v vlogi z dne 4. 6. 2025 uveljavlja tudi povračilo stroškov pritožbenega postopka. Ker je Državna revizijska komisija pritožbo vlagatelja zoper naročnikovo odločitev o stroških pravnega varstva zavrgla, njene utemeljenosti tako niti ni mogla ugotavljati. Glede na navedeno in glede na to, da je vračilo stroškov vezano na utemeljenost pritožbe, je Državna revizijska komisija, ob upoštevanju tretjega odstavka 70. člena ZPVPJN, vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov, nastalih s pritožbo, zavrnila.

Naročnik je dolžan vlagatelju priznane stroške v višini 6.219,03 EUR povrniti v 15 dneh od prejema tega sklepa, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 6. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk: Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednik senata:
Aleksander Petrovčič, univ. dipl. ekon.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelj – po pooblaščenju,
- naročnik,
- Republika Slovenija, Ministrstvo za javno upravo.

Vložiti:

- v spis zadeve.